

DRUGA KNJIGA SAMUELOVA

Sadržaj Druge knjige Samuelove također nastavlja usredotočavati čitaočevu pažnju na Davida. Ali, Davidov se položaj sada počinje drastično mijenjati u odnosu na njegovo stanje kakvo je opisano u Prvoj knjizi Samuelovoj (16). Njegova moć brzo raste i ispunjava prazninu koju je iza sebe ostavila Šaulova smrt (1:1–5:5) tako što najprije postaje kralj Jehude, a potom i Israila. David potom osvaja Jerusalem i proglašava ga svojom prijestonicom, gdje smješta i kovčeg saveza. On nalaže gradnju hrama, a kao nagradu za to od Gospoda prima obećanje da će njegova loza dugo trajati (7). Međutim, ratovi koje je bio prisiljen voditi odložili su gradnju hrama sve do kraljevanja kralja Solomona (7:13; 8 i 10).

Među brojnim iskušenjima koja su prijetila Davidovom kraljevanju, prijestup koji je učinio s Batšebom bio je najpogibelniji i rezultirao je osudom koju je nad njim izrekao prorok Natan. Davidovo kajanje za svaki prijestup koji je počinio, a bilo ih je mnogo, bilo je primjerno i do te mjere iskreno da je svaki put bilo prihvaćeno i oprašteno mu. Druga knjiga Samuelova, jednostavno, slika Davida kao odveć složen lik i karakter.

David doznaje za smrt Šaulovu

1 Desi se poslije Šaulove smrti, kad se David vrati nakon što porazi Amalečane, da David ostade dva dana u Ciklagu. (2) I gle, trećega dana dođe iz Šaulova tabora neki čovjek poderanih haljina i prašnjave glave. Kad priđe Davidu, on ničice na zemlju pade. (3) David ga upita: “Odakle dolaziš?” A on mu reče: “Ja sam pobjegao iz tabora Israilova.” (4) “Šta se desilo? Molim te reci mi!” reče mu David. A on odgovori: “Ljudi su pobjegli iz boja, i mnogo je ljudi palo i poginulo, a i Šaul i sin njegov Jonatan mrtvi su.”

(5) Onda David upita mladića koji mu to reče: “Kako znaš da su Šaul i sin njegov Jonatan mrtvi?”

(6) Mladić koji mu to bješe kazao odgovori: “Slučajno sam se našao na gori Gilboi, i gle, Šaul se navaljivao na svoje koplje, a kola i konjanici bijahu mu za petama. (7) Kad pogleda iza sebe, on ugleda mene pa me zovnu, a ja rekoh: ‘Evo me.’ (8) On me upita: ‘Ko si ti?’ a ja mu odgovorih: ‘Ja sam Amalečanin.’ (9) Tad mi on reče: ‘Molim te priđi k meni pa me ubij jer me je smrtna muka spopala, a život moj još je u meni.’ (10) Tako mu ja priđoh i ubih ga, jer sam znao da neće preživjeti nakon što je pao. I uzeh krunu što mu bijaše na glavi i narukvicu što mu bijaše na ruci pa ih donesoh ovdje gospodaru svome.”

(11) Tad David uze haljine svoje te ih razdera, a tako i svi ljudi koji bijahu s njim. (12) Do večeri su tugovali i plakali i postili za Šaulom i sinom

njegovim Jonatanom i narodom Jahvinim i kućom Israilovom, jer oni bijahu pali od mača. (13) David upita mladića koji mu to reče: “Odakle si?”

A on odgovori: “Ja sam sin jednog stranca, Amalečanina.”

(14) Onda ga David upita: “Kako te nije bilo strah dići ruku da ubiješ pomazanika Jahvina?” (15) I zovnu David jednog od momaka i reče: “Idi i posijeci ga!” Tako ga on posiječe, te ovaj umrije. (16) David mu reče: “Tvoja krv na tvoju glavu, jer usta tvoja posvjedočiše protiv tebe riječima: Ja sam ubio pomazanika Jahvina.”

Davidova tužaljka

(17) Onda David zapjeva ovu tužaljku za Šaulom i sinom njegovim Jonatanom, (18) i reče da se sinovi Jehudini pouče njoj¹; zapisana je u knjizi Jašarovoju².

(19) “Slava tvoja, o Israile, pala je na brežuljcima tvojim!

Kako samo padoše moćni!

(20) Ne pričajte o tome u Gat, ne obznanjujte to po ulicama aškelonskim³, da se ne obraduju kćeri filistinske, da ne kliču kćeri neobrezanih.

¹ U grčkim rukopisima stoji *njoj*, a u hebrejskom tekstu *Luku* (tako se, vjerovatno, zvala pjesma).

² Ili: u knjizi *pravednika*.

³ Gat i Aškelon bili su gradovi koji su pripadali israilskim neprijateljima Filistincima.

(21) O gore Gilbojske,
ne bilo na vama ni rose ni kiše, ni polja što sjemenom rađaju,

jer tamo je oskrnavljen štit moćnoga,
štit Šaulov, uljem nepomazan,
(22) već krvlju ubijenih, mašču moćnih.

Luk Jonatanov nikada nije promašio,
a mač Šaulov nikad se čist nije vratio.

(23) Šaul i Jonatan, voljeni i mili u životu svom,
ni u smrti se svojoj ne rastadoše;
od orlova brži bjehu oni,
jači od lavova oni bjehu.

(24) O kćeri Israilove, plačite za Šaulom,
koji vas je raskošno u grimiz odijevao,
koji vam je na odjeću ukrase od zlata metao.

(25) Kako samo usred boja padoše moćni!
Jonatan pogibe na brežuljcima tvojim.

(26) Žao mi je tebe, brate moj Jonatane;
ti mi bijaše drag veoma!

Tvoja mi ljubav čudesnija bješe
od ljubavi žena.

(27) Kako samo padoše moćni,
i kako oružja bojnog nestade!"

David postaje kralj Jehude

2 Desi se potom da David upita Jahvu i reče:
"Hoću li poći gore u jedan od gradova Jehudinih?"

A Jahve mu reče: "Idi gore."

"Kamo da idem?", upita David.

A on reče: "U Hebron." (2) Onda David pođe onamo, a tako i njegove dvije žene: Jizreelka Ahinoma i Abigaila, udovica Nabala Karmelijca. (3) I povede gore David ljude svoje koji bijahu s njim, svakoga s ukućanima njegovim, te se oni nastaniše u naseljima hebronskim. (4) Potom dođoše ljudi iz Jehude i tamo oni pomazaše Davida za kralja nad kućom Jehudinom.

I progovoriše oni Davidu i rekoše: "Ljudi iz Jabeš-Gileada pokopali su Šaula."

(5) David posla glasnike stanovnicima Jabeš-Gileada te im poruči: "Jahve vas blagoslovio jer ste učinili ovo dobro Šaulu, gospodaru svome, i pokopali ga. (6) Iskazao vam Jahve ljubav i vjernost, a i ja ću vam iskazati dobrotu jer tako učiniste. (7) Neka vam zato ruke jake budu i odvažni budite, jer je Šaul, gospodar vaš, mrtav, i jer je kuća Jehudina mene za kralja svoga pomazala."

Abner postavlja Iš-Bošeta za kralja nad Israilom

(8) Ali Abner, sin Nerov, zapovjednik vojske Šaulove, bješe uzeo Iš-Bošeta⁴, sina Šaulova, i doveo ga onamo u Mahanajim. (9) Njega on postavi za kralja Gileadu, Ašurijcima⁵, Jizreelu, Efrajimu i Benjaminu, pa i svem Israilu. (10) Iš-Bošetu, sinu Šaulovu, bješe četrdeset godina kad postade kralj nad Israilom, i on kraljevaše dvije godine. Ali kuća Jehudina slijedaše Davida. (11) Sedam godina i šest mjeseci David bijaše kralj nad kućom Jehudinom u Hebronu.

Sukob i borba za vlast u Israilu

(12) Onda Abner, sin Nerov, otiđe iz Mahanajima u Gibeon sa slugama Iš-Bošeta, sina Šaulova. (13) A Joab, sin Cerujin, i sluge Davidove iziđoše im u susret kod Gibeonskog jezerceta, te oni sjedoše, jedni na jednu stranu jezerceta, a drugi na drugu stranu. (14) Tad Abner reče Joabu: "Neka sad mladići ustanu i neka se bore pred nama."

A Joab reče: "Neka ustanu."

(15) Tako oni ustadoše, pa ih prebrojiše: dvanaest od Benjamina za Iš-Bošeta, sina Šaulova, i dvanaest od ljudi Davidovih. (16) Svaki od njih zgrabi protivnika svoga za glavu i zabode mu mač svoj u bok; tako oni zajedno popadaše. Zato se to mjesto prozva Helkat-Hacurim⁶, a ono je u Gibeonu. (17) Boj bijaše veoma žestok toga dana, a Abnera i Israilce poraziše ljudi Davidovi.

(18) I tri sina Cerujina bijahu tamo: Joab, Abišaj i Asahel; a Asahel bješe brzog poput gazele u polju. (19) Asahel je gonio Abnera i nije skretao ni desno ni lijevo dok ga je gonio. (20) Onda Abner pogleda iza sebe i reče: "Jesi li to ti, Asahele?"

A on odgovori: "Jesam."

(21) "Okreni se desno ili lijevo", reče mu Abner, "pa zgrabi jednog od mladića i uzmi sebi opremu njegovu." Ali se Asahel ne htjede okrenuti goneći ga.

(22) Abner opet reče Asahelu: "Okani se potjere za mnom! Zašto da te poravnim sa zemljom? Kako bih onda mogao bratu tvome Joabu u lice pogledati?" (23) Ali on se ne htjede okaniti; zato ga Abner udari u trbuh stražnjim krajem koplja, tako da mu

⁴ Drugo mu je ime bilo Išbaal.

⁵ Moguće je da se to odnosi na Ašer, jedno od dvanaest israilskih plemena.

⁶ Tj. polje ostrica.

koplje na leđa iziđe. I tamo on pade i na mjestu umrije. I ko god dođe na mjesto gdje Asahel bješe pao i umro tu zastade.

(24) Ali Joab i Abišaj gonjahu Abnera; i dok je sunce zalazilo, oni dođoše do brda Ame, što je ispred Gije, na putu prema pustinji Gibeonskoj. (25) Sinovi Benjaminovi skupiše se za Abnerom i udružišu u jednu četu te stadoše na vrh jednog brda. (26) Tad Abner povika Joabu i reče: "Hoće li mač dovijeka gutati? Zar ne znaš da će gorko na kraju biti? Dokle ćeš oklijevati da kažeš ljudima da se okane potjere za braćom svojom?"

(27) Joab reče: "Tako mi Boga živoga, da nisi progovorio, ovi bi se ljudi sigurno tek ujutro razišli, i svako bi se okanio potjere za bratom svojim." (28) Tako Joab zapuha u trubu, te svi ljudi stadoše i ne gonjahu više Israila niti se više nastaviše tući. (29) Abner i ljudi njegovi išli su kroz Arabu cijelu tu noć; tako su prešli Jordan, išli pješice cijelo jutro i došli do Mahanajima.

(30) Onda se Joab vratio iz potjere za Abnerom, i kad sabra sve svoje ljude, nedostajalo je devetnaest Davidovih ljudi, i još Asahel. (31) Ali ljudi Davidovi bijahu pobili mnoge Benjaminovce i Abnerove ljude: umrije tri stotine i šezdeset ljudi. (32) I ponesoše Asahela te ga pokopaše u grob oca njegova u Betlehemu. Onda Joab i ljudi njegovi putovahu svu noć dok u Hebronu zora ne svanu.

Jačanje kuće Davidove

3 Dugo potraja rat između kuće Šaulove i kuće Davidove; David je neprestano bivao sve jači, a kuća Šaulova neprestano je bivala sve slabija.

(2) Davidu se rodiše sinovi u Hebronu: prvjenac mu bijaše Amon, od Jezreelke Ahinoame, (3) i drugi mu Kileab, od Abigajile, udovice Nabala Karmelijca, treći Absalom, sin Maake, kćeri Talmaja, kralja gešurskoga, (4) četvrti Adonija, sin Hagitin, peti Šefatija, sin Abitalin, (5) i šesti Jitream, od Davidove žene Egle. Oni se Davidu rodiše u Hebronu.

Abner se pridružuje Davidu

(6) Desi se, dok trajашe rat između kuće Davidove i kuće Šaulove, da Abner postajaše sve jači u kući Šaulovoj. (7) A Šaul je imao prilježnicu kojoj bijaše ime Ricpa, kći Ajina. Tad reče Iš-Bošet Abneru: "Zašto si legao s prilježnicom oca moga?" (8) Abner se veoma razljuti na te Iš-Bošetove riječi i

reče: "Jesam li ja pasija glava u Jehudi? Ja danas činim dobro kući oca tvoga Šaula, braći njegovoj i prijateljima njegovim, i ja ne dadoh da ti Davidu u ruke padneš, a ti me danas kriviš zbog žene te. (9) Učinio Bog tako Abneru i još gore ako ja ne uradim Davidu onako kako mu se Jahve zakleo: (10) da će premjestiti kraljevstvo iz kuće Šaulove i da će učvrstiti prijestolje Davidovo nad Israilom i Jehudom, od Dana pa sve do Beeršebe." (11) I on više ne mogaše odgovoriti Abneru ni riječi jer ga se bojaše.

(12) Onda Abner, u svoje ime, posla glasnike Davidu s riječima: "Čija je zemlja? Sklopi savez sa mnom i, evo, moja će ruka s tobom biti da ti privede sveg Israila."

(13) "Dobro", reče on, "sklopit ću savez s tobom, ali jedno od tebe tražim: nemoj mi na oči dolaziti sve dok najprije ne dovedeš Mikalu, kćer Šaulovu, kad dođeš da me vidiš." (14) Onda David posla glasnike Iš-Bošetu, sinu Šaulovu, s riječima: "Daj mi ženu moju Mikalu, koju sam zaručio sa stotinu filistinskih obrezaka."

(15) Iš-Bošet posla po nju i uze je od muža Paltielu, sina Lajiševa. (16) Ali muž njezin pođe s njom, i plakaše dok je išao, slijedeći je sve do Bahurima. Onda mu Abner reče: "Hajde vrati se." Tako se on vratio.

(17) Razgovori se Abner sa starješinama Israilovim i reče: "Prije ste tražili da vam David bude kralj. (18) Učinite to onda sad! Jer Jahve je progovorio o Davidu i rekao: Rukom slugu svoga Davida ja ću narod svoj Israil iz ruku Filistinaca izbaviti i iz ruku svih neprijatelja njegovih." (19) Abner progovori i Benjaminovcima, a k tome još ode i u Hebron da rekne Davidu za sve što se dopalo Israilu i čitavoj kući Benjaminovoj.

(20) Onda Abner dođe s dvadeset ljudi Davidu u Hebron. I David priredi gozbu Abneru i ljudima koji bijahu s njim. (21) Abner reče Davidu: "Dopusti mi da ustanem i pođem i gospodaru svome kralju sav Israil sakupim, da sklopi savez s tobom i da ti budeš kralj svemu što ti duša poželi." Tako David otpusti Abnera, i ovaj pođe u miru.

(22) I gle, ljudi Davidovi i Joab vratiše se iz pljačke i donesoše mnogo plijena sa sobom, ali Abner više ne bješe s Davidom u Hebronu, jer ga ovaj bijaše otpustio, i on bješe otišao u miru. (23) Kad Joab i sva vojska koja bijaše s njim stigoše, rekoše Joabu:

⁷ U značenju *Jesam li ja izdajica za dobro Jehude?*

“Abner, sin Nerov, došao je kralju, i ovaj ga je otpustio, te je on otišao u miru.”

(24) Tad Joab dođe kralju i reče: “Šta si učinio? Abner ti je dolazio; pa zašto si ga ti otpustio, te je on već otišao? (25) Ti znaš Abnera, sina Nerova, da je on došao da te prevari, da promotri korake tvoje i da sazna sve što ti činiš!”

Abnerovo ubistvo

(26) Kad Joab iziđe od Davida, posla glasnike za Abnerom, te ga oni vratiše s vrela Sire, ali David za to ne zna. (27) I tako, kad se Abner vrati u Hebron, Joab ga odvede nastranu, nasred kapije, da se s njime u četiri oka razgovori, i tamo ga, da osveti krv brata svoga Asahela, udari u trbuh, tako da ovaj umrije. (28) Kad to poslije David ču, on reče: “Ja i kraljevstvo moje zauvijek smo nevini pred Jahvom za krv Nerova sina Abnera. (29) Neka ona padne na glavu Joabovu i svu kuću oca njegova, i neka kuća Joabova ne bude bez onoga koji ima izljev ili kožnu zarazu ili onoga koji se laća preslice⁸ ili onoga koji pada od mača ili kojem nedostaje hljeba.” (30) Tako Joab i brat njegov Abišaj ubiše Abnera jer on bijaše ubio brata njihovog Asahela u boju kod Gibeona.

David žali za Abnerom

(31) Onda David reče Joabu i svim ljudima koji bijahu s njim: “Poderite odjeću svoju i pripašite kostrijet pa naričite za Abnerom. I kralj David iđaše za nosilima. (32) Tako Abnera pokopaše u Hebronu; i kralj podiže glas i zaplaka na grobu Abnerovu, i svi ljudi zaplakaše. (33) Kralj za Abnerom zapjeva tužaljku:

“Zar Abner morade umrijeti kako umire luda?

(34) Ruke ti ne bijahu vezane niti noge tvoje u lisičine sputane;

kao što čovjek pred zločincima pada, tako pade ti.” I sav narod opet za njim zaplaka. (35) Potom sav narod dođe da skloni Davida da jede hljeba dok je još dan, ali se David zavjetova: “Neka mi Bog učini tako i još gore ako okusim hljeba ili bilo čega drugog prije negoli sunce zađe.” (36) I sav narod to saznade i bješe mu drago, baš kao što narodu bijaše drago zbog svega što kralj učini. (37) Tako

su sav narod i sav Israil toga dana vidjeli da nije bila kraljeva volja da se smakne Nerov sin Abner. (38) Onda kralj reče ljudima svojim: “Zar ne znate da je kraljević i velik čovjek u Israilu danas pao? (39) Ja sam danas slab iako sam kralj pomazani, a ovi ljudi, sinovi Cerujini, prejaki su za me. Neka Jahve plati zlotvoru prema zlu njegovu!”

Iš-Bošetovo ubistvo

4 A kad [Iš-Bošet,] sin Šaulov, ču da je umro Abner u Hebronu, obeshrabri se i sav se Israil uznemiri. (2) Šaulov sin imadaše dvojicu ljudi koji bijahu zapovjednici četa: jednom je bilo ime Baana, a drugome Rekab – sinovi Rimona Beeroćanina, od sinova Benjaminovih – jer se i Beerot smatra dijelom Benjamina, (3) a Beeroćani umakoše u Gitajim i tamo su i dan-danas stranci.

(4) A Jonatan, sin Šaulov, imao je sina koji je bio hrom na obje noge. Njemu bijaše pet godina kad iz Jizreela dođe vijest o Šaulu i Jonatanu, i njegova ga dadilja uze te pobježe. I desi se, u njenoj žurbi da pobjegne, da on pade i ostade hrom; a ime mu bijaše Mefibošet⁹.

(5) Tako se sinovi Rimona Beeroćanina Rekab i Baana zaputiše i dođoše, za dnevne žege, do Iš-Bošetove kuće dok on bijaše na podnevnom počinku.

(6) Vratarica je bila zadrijemala čisteći pšenicu pa je usnula. Rekab i njegov brat Baana prošunjaše se pokraj nje.¹⁰ (7) Kad su ušli u kuću, oni ga, dok je on ležao na krevetu u svojoj spavaćoj sobi, udariše te ga ubiše i glavu mu odrubiše. I uzeše oni glavu njegovu te iđahu cijelu noć putem kroz Arabu. (8) Onda oni donesoše Iš-Bošetovu glavu Davidu u Hebron i rekoše kralju: “Evo glave Iš-Bošeta, sina Šaulova, neprijatelja tvoga, koji je tražio glavu tvoju; danas je Jahve osvetio gospodara moga kralja na Šaulu i potomcima njegovim.”

(9) David odvrati Rekabu i bratu njegovu Baani, sinovima Rimona Beerićanina, i reče im: “Tako mi Jahve živoga, koji me je izbavio iz svake nevolje, (10) kad mi jedan čovjek progovori i reče: ‘Eno, Šaul je mrtav’, pomislivši da nosi dobru vijest, ja ga zgrabih i pogubih ga u Ciklagu, nagrađujući ga time za njegovu vijest. (11) Kako ću tek sada od

⁹ Drugo mu je ime bilo Mefibaal.

⁸ Nejasno je značenje izraza *laćati se preslice* u hebrejskom; može se razumjeti kao *ženskasti muškarci* ili *ljudi sa štakama, bogalji*.

¹⁰ Ovako je u grčkim rukopisima. U hebrejskim stoji: “I tako oni dođoše nasred kuće kao da htjedoše uzeti pšenice pa ga udariše u trbuh, i onda Rekab i brat njegov Baana umakoše.”

vas tražiti račun za krv čestita čovjeka što ga zločinci ubiše u kući njegovoj, na postelji njegovoj, i zbrisati vas sa zemlje!” (12) Potom David zapovjedi mladićima, te ih oni pobiše i odsjekoše im ruke i noge pa ih objesiše kraj jezerceta u Hebronu. A Iš-Bošetovu glavu uzeše te je pokopaše u Abnerov grob u Hebronu.

David – kralj nad svim Israilom

5 Potom sva plemena Israilova dođoše Davidu u Hebron i rekoše: “Gle, mi smo tvoja kost i tvoje meso. (2) Prije, dok nam je Šaul bio kralj, ti si predvodio Israil u boju. I Jahve je tebi rekao: Ti ćeš biti pastir mome narodu Israilu, i ti ćeš biti vladar nad Israilom.” (3) Tako sve starješine Israilove dođoše kralju u Hebron, i kralj David s njima sklopi savez u Hebronu pred Jahvom; onda oni pomazaše Davida za kralja nad Israilom. (4) Davidu bijaše trideset godina kad postade kralj, a vladao je četrdeset godina. (5) U Hebronu je vladao Jehudom sedam godina i šest mjeseci, a u Jerusalemu je vladao trideset i tri godine svim Israilom i Jehudom.

Osvojenje Jerusalema

(6) I krenu kralj s ljudima svojim u Jerusalem na Jebusejce, stanovnike zemlje te, a oni progovoriše Davidu i rekoše: “Ovamo nećeš ući; slijepi će te i hromi otjerati”, htijući kazati: “David ovamo ne može ući.” (7) Ali David zauze tvrđavu Cion, to jest grad Davidov. (8) Toga dana David reče: “Ko god pobije Jebusejce neka kroz tunel za vodu dopre do hromih i slijepih¹¹, koji mrze dušu Davidovu¹².” Zato se kaže: “Slijepi i hromi neka ne ulaze u Hram.” (9) David se onda nastani u toj tvrđavi i nazva je Davidov grad. I David podiže grad svuda naokolo od Mila pa unutra. (10) David je sve više i više jačao, jer je Jahve, Bog nad vojskama, bio s njim.

(11) Onda Hiram, kralj tirski, posla Davidu glasnike s cedrovinom, tesarima i zidarima, te oni Davidu sagradiše dvor. (12) I David spozna da ga je Jahve potvrdio za kralja nad Israilom i da je on uzvisio kraljevstvo njegovo za dobro naroda svoga Israila.

(13) Dotle David uze još prilježnica i žena iz Jerusalema, nakon što dođe iz Hebrona, te mu se rodi još sinova i kćeri. (14) A ovo su imena onih koji

¹¹ Tj. Jebusejaca.

¹² Ili: ...koji su mrski duši Davidovoj.

mu se rodiše u Jerusalemu: Šamua, Šobab, Natan, Solomon, (15) Jibhar, Elišua, Nefeg, Jafija, (16) Elišama, Elijada i Elifelet.

Rat s Filistincima

(17) Kad su Filistinci čuli da je David pomazan za kralja nad Israilom, svi se oni popeše da ga traže; a kad David ču za to, on siđe u tvrđavu. (18) I Filistinci bijahu došli te se raširili po dolini Refajimskoj. (19) Tad David upita Jahvu: “Hoću li poći gore na Filistinca? Hoćeš li ih ti meni u ruke predati?” A Jahve mu reče: “Idi gore, jer ću ja Filistinca sigurno tebi u ruke predati.”

(20) Tako David dođe u Baal-Peracim te ih tamo potuče; i on reče: “Jahve se prodro kroz neprijatelje moje preda mnom kao što voda prodire.” Zato su to mjesto nazvali Baal-Peracim¹³. (21) Oni tamo ostaviše svoje kumire, te ih David i ljudi njegovi odnesoše.

(22) Ali Filistinci opet dođoše te se raširiše po dolini Refajimskoj. (23) Zato David upita Jahvu, a on reče: “Ne idi ravno gore, nego ih okruži iza leđa pa navali na njih ispred balzamovih drveta. (24) Kad čuješ topot koraka po vrhovima drveta balzamovih¹⁴, hitar budi, jer će tada Jahve izići pred tobom da udari na filistinsku vojsku.” (25) David učini baš onako kako mu Jahve bješe zapovjedio, te pobi Filistinca od Gebe pa sve do ulaza u Gezer.

Savezni kovčeg u Jerusalemu

6 I opet David okupi sve probrane ljude Israilove, trideset hiljada. (2) I ustade David te krenu sa svim ljudima koji bijahu s njim u Baal-Jehudu¹⁵ da donese odande kovčeg Božiji što nosi Ime¹⁶, samo ime Jahve nad vojskama, što je ustoličen nad kerubinima. (3) Oni staviše kovčeg Božiji na nova kola, iznoseći ga iz kuće Abinadabov, što je bila na brdu, a Uza i Ahjo, sinovi Abinadabovi, bijahu na čelu novih kola (4) s kovčegom Božijim na njima, a Ahjo je išao pred kovčegom.¹⁷

¹³ Tj. gospodar prodora.

¹⁴ Misli se na nebesku vojsku koja će ući u boj.

¹⁵ Tj. u Kirjat-Jearim.

¹⁶ Misli se na tetragram YHWH (Yahve), čije čitanje nije poznato, niti je dopušteno da se izgovori.

¹⁷ U drugim hebrejskim rukopisima u ovom stavku stoji: “Tako ih istjeraše, s kovčegom Božijim na njima, iz kuće Abinadabov, koja bijaše na brdu, a Ahjo je išao pred kovčegom.”

(5) Dotle su David i sva kuća Israilova slavili pred Jahvom iz sve snage pjevajući uz lire, harfe, defove, udaraljke i cimbalu.

(6) Ali kad stigoše do Nakonova gumna, ispruži Uza ruku prema kovčegu Božijem te ga pridrža, jer ga volovi umalo ne prevrnuše. (7) I planu srdžba Jahvina na Uzaa, i Bog ga tamo pokosi zbog grijeha tog¹⁸; i on umrije ondje pokraj kovčega Božijeg. (8) David se naljuti što se gnjev Jahvin bješe izlio na Uzaa, pa se to mjesto i dan-danas zove Percer-Uza¹⁹. (9) Tako se David poboja Jahve toga dana, te reče: "Kako mi može doći kovčeg Jahvin?" (10) I David ne htjede sa sobom povesti kovčeg Jahvin u Davidov grad, nego ga David skloni u kuću Gatijca Obed-Edoma. (11) Tako kovčeg Jahvin ostade u kući Obed-Edoma Gatijca tri mjeseca, a Jahve blagoslovi Obed-Edoma i sve ukućane njegove.

(12) Progovoriše kralju Davidu te rekoše: "Jahve je blagoslovio kuću Obed-Edomovu i sve što mu pripada zbog kovčega Božijeg." David otiđe i s dragošću odnese kovčeg Jahvin iz kuće Obed-Edomove u grad Davidov. (13) I tako bi, kad nosači kovčega Jahvinog zakoračiše šest koraka, on žrtvova vola i utovljeno goveče. (14) I David je igrao pred Jahvom svom snagom i nosio je lanenu tuniku. (15) Tako su David i sva kuća Israilova uz poklike i zvuk truba nosili gore kovčeg Jahvin.

(16) Onda se desi, dok je kovčeg Jahvin ulazio u Davidov grad, da Šaulova kći Mikala pogleda s prozora te ugleda kralja Davida kako skače i igra pred Jahvom; i ona ga prezre u srcu svome.

(17) Tako unesoše kovčeg Jahvin i postaviše ga na mjesto njegovo u čadoru koji David bješe razapeo za nj; i David pred Jahvom prinese žrtve paljenice i žrtve sudioništva. (18) Pošto prinese žrtve paljenice i žrtve sudioništva, on blagoslovi narod u ime Jahve Svemoćnog. (19) I on još podijeli svem narodu, svem mnoštvu Israilovu, i ljudima i ženama, svakome po jedan hljepčić, jedan kolač od hurmi i jedan kolač od suhoga grožđa. Potom sav narod ode, svako kući svojoj.

(20) Ali kad se David vrati da blagoslovi ukućane svoje, Šaulova kći Mikala iziđe mu u susret pa reče: "Kako se časno danas kralj Israilov ponio! On se

danas u očima sluškinja sluga svojih otkrio kao što se kakav luđak bestidno otkriva!"

(21) Ali David reče Mikali: "To je bilo pred Jahvom, koji me odabrao nad ocem tvojim i nad svom kućom njegovom da me postavi za vladara narodu Jahvinu Israilu; zato ću ja pred Jahvom slaviti. (22) Ja ću se još i više uniziti i u svojim ću vlastitim očima ponizan biti, ali pred sluškinjama o kojima si govorila, pred njima ću ja cijenjen biti." (23) A Mikala, kći Šaulova, ne imade djeteta do dana svoje smrti.

David se priprema da podigne hram

7 Desi se, kad se kralj nastani u dvoru svome i Jahve mu dade mir od svih okolnih neprijatelja njegovih, (2) da kralj reče proroku Natanu: "Gle, ja boravim u kući od kedrovine, a kovčeg Božiji leži unutar čadorskih zastora."

(3) Natan reče kralju: "Idi, čini sve što ti je na umu, jer je Jahve s tobom."

(4) Ali te iste noći dođe Natanu riječ Jahvina: (5) "Idi i reci slugi mome Davidu: Ovako veli Jahve: Jesi li ti onaj što će mi kuću sagraditi da u njoj obitavam? (6) Ja nisam obitavao u kući još od dana kad sam izveo sinove Israilove iz Egipta pa do dana današnjega, nego sam u čadoru, i u samom obitavalištu, okolo selio. (7) Posvuda sam hodio sa svim sinovima Israilovim, pa jesam li progovorio riječ nekom od vladara Israilovih kojima sam zapovjedio da budu pastiri narodu mome Israilu rekavši: Zašto mi niste sagradili kuću od kedrovine?"

Božiji savez s Davidom

(8) Zato sad ovako kaži slugi mome Davidu: Ovako veli Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo sa pašnjaka, od brava, da budeš vladar narodu mome Israilu. (9) Ja sam bio s tobom kud si god išao i pokosio sam sve neprijatelje tvoje ispred tebe, i ja ću ti ime velikim učiniti, kao imena velikana na zemlji. (10) Ja ću još odrediti mjesto narodu svome Israilu i posaditi ću ga da živi na mjestu svome i da ga više ne uznemiravaju, i da ga više neće tlačiti opaki kao prije, (11) baš od dana kad sam postavio vođe nad narodom svojim Israilom. I ja ću ti dati mir od svih neprijatelja tvojih. Jahve ti još objavljuje da će ti Jahve kuću podići. (12) Kad se navršše dani tvoji, pa ti legneš na počinak s očevima svojim, ja ću podići jednog od potomaka

¹⁸ Prema jevrejskom vjerovanju, nije dopušteno doticati kovčeg Saveza. Ko dotakne taj kovčeg mora umrijeti, na jednak način kao onaj koji vidi Boga licem u lice.

¹⁹ Tj. provala gnjeva na Uzu.

ka tvojih poslije tebe, koji će iz tebe izići, i ja ću učvrstiti kraljevstvo njegovo. (13) On će sagraditi kuću imenu mojemu, a ja ću zauvijek prijestolje njegova kraljevstva učvrstiti. (14) Ja ću mu otac biti, a on će meni biti sin: kad on nepravdu učini, ja ću ga kazniti ljudskom šibom i kako sinovi ljudski udaraju, (15) ali se blagost moja neće od njega udaljiti, kao što sam je udaljio od Šaula, kojeg sam uklonio ispred tebe. (16) Tvoja kuća i kraljevstvo tvoje zauvijek će preda mnom trajati; prijestolje tvoje zauvijek će učvršćeno biti. (17) Prema svim ovim riječima i svemu ovom ukazanju, tako Natan progovori Davidu.

Davidov odgovor molitvom

(18) Potom kralj David uđe i sjede pred Jahvu te reče: "Ko sam ja, o Gospode, Jahve, i šta je kuća moja, pa si me ovako daleko doveo? (19) Ovo je mala stvar u očima tvojim, o Gospode, Jahve, ali ti progovori i o dalekoj budućnosti kuće sluge svoga; a to je ljudski običaj, o Gospode, Jahve. (20) Šta još David može reći tebi? Jer ti znaš slugu Svoga, o Gospode, Jahve! (21) Zarad riječi svoje i po srcu svome, ti si ovo veliko djelo učinio da bi ga slugi svome na znanje dao. (22) Zato si ti velik, o Gospode, Jahve; nema nikog kao ti; niti ima boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli. (23) I koji je narod na zemlji kao tvoj narod Israil, za kojeg je Bog išao da ga sebi kao narod otkupi i da sebi ime stekne, i da učini velika i strašna djela za zemlju tvoju, izgoneći narode i bogove njihove pred narodom tvojim, što si ga sebi otkupio iz Egipta? (24) Jer ti si sebi svoj narod Israil učvrstio kao svoj vlastiti narod zauvijek, i ti si im, o Jahve, postao Bog. (25) Sad, o Jahve, Bože, riječ što si je rekao o slugi svome i kući njegovoj – potvrdi je zauvijek i učini kako si rekao. (26) Neka se ime tvoje veliča dovijeka riječima: 'Jahve nad vojskama Bog je Israilov'; a kuća sluge tvoga Davida neka bude učvršćena pred tobom. (27) Jer ti si, o Jahve nad vojskama, Bože Israilov, objavio slugi svome i rekao: 'Ja ću tebi podići kuću'; zato je sluga tvoj smogao hrabrosti da ti se ovom molitvom pomoli. (28) O Gospode, Jahve, ti si Bog i riječi su tvoje istina, i obećao si ovo dobro slugi svome. (29) Neka ti zato bude drago da blagosloviš kuću sluge svoga, da dovijeka ostane pred tobom. Jer ti si, o Gospode, Jahve, progovorio, i neka tvojim blagoslovom kuća sluge tvoga zauvijek blagoslovljena bude."

Davidove pobjede

8 Desi se poslije toga da David porazi Filistin-ce i potčini ih; i David Filistincima uze glavni grad²⁰ iz ruku.

(2) On potuče Moapce i izmjeri ih kanapom, nateravši ih da legnu na zemlju; i odmjeri on dvije kanafe onih koje je trebalo pogubiti i jednu punu kanafu onih koje je trebalo ostaviti u životu. Tako Moapci postadoše sluge Davidu i davahu danak.

(3) Onda David potuče Hadadezera, sina Rehoba, kralja Cobe, kad je ovaj išao da povrati vlast do rijeke Eufrata. (4) David od njega zarobi hiljadu kola, sedam hiljada konjanika i dvadeset hiljada pješaka, i osakati konje pregaše, ali ih ostavi dovoljno za stotinu kola. (5) Kad Aramejci iz Dama-

ska pritekoše u pomoć Hadadezeru, kralju copskom, David pobi dvadeset i dvije hiljade Aramejaca. (6) Onda David postavi vojne posade među Aramejce iz Damaska; i Aramejci postadoše sluge Davidove te mu počеше davati danak. I Jahve je pomagao Davidu kud bi god on išao. (7) David uze zlatne štitove što su ih nosile sluge Hadadezerove i odnese ih u Jerusalem. (8) Iz Bete i iz Berotaja, gradova Hadadezerovih, kralj David uze silni tuč.

(9) A kad Tou, kralj hamatski, ču da je David potukao svu vojsku Hadadezera, (10) on posla svoga sina Jorama²¹ kralju Davidu da ga pozdravi i blagoslovi jer se tukao s Hadadezerom i potukao ga, a Hadadezer je bio u ratu s Touom. I Joram odnese svakovrsne stvari od srebra, zlata i tuča. (11) Kralj David i njih posveti Jahvi sa srebrom i zlatom koje bješe posvetio od svih naroda što ih bijaše potčinio: (12) od Edomaca²², Moabaca, sinova Amonovih, Filistinaca, Amalečana i od plijena Hadadezera, sina Rehobova, kralja copskog.

(13) Tako David steče slavu kad u Slanoj dolini pobi osamnaest hiljada Edomaca. (14) On u Edomu postavi posade vojne. U svem Edomu on postavi posade vojne, i svi Edomci postadoše podanici Davidovi. I Jahve je pomagao Davidu kud bi god on išao.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

(15) Tako je David vladao nad svim Israilom; i provodio je pravdu i pravicu za sav svoj narod.

²⁰ Glavni grad ili *Meteg-amu*. Tj. vjerovatno Gat.

²¹ Poznata i pod imenom *Hadoram*.

²² Tako stoji u nekim hebrejskim, grčkim i sirjačkim rukopisima. U većini hebrejskih rukopisa stoji *Aramaca*. Up. Ljetopisi I 18:12. (Isto se odnosi i na 8:13.)

(16) Cerujin sin Joab zapovijedao je vojskom, a Jehošafat, sin Ahiludov, bio je ljetopisac. (17) Ahitubov sin Cadok i Abiatarov sin Ahimelek bili su svećenici, a Seraja bijaše tajnik. (18) Jehojadin sin Benaja zapovijedao je Kerećanima i Pelećanima²³, a Davidovi sinovi bijahu glavni službenici.

Davidova dobrota prema Mefibošetu

9 Onda David upita: "Ima li još iko da je ostao iz kuće Šaulove da prema njemu zbog Jonatana dobrotu pokažem?" (2) A bijaše jedan sluga iz Šaulove kuće kojem je bilo ime Ciba, te ga zovnuše pred Davida, a kralj ga upita: "Jesi li ti Ciba?"

"Sluga sam tvoj", odgovori on.

(3) Kralj reče: "Zar nema više nikoga iz kuće Šaulove prema kome bih mogao pokazati dobrotu Božiju?"

A Ciba odgovori kralju: "Ima još Jonatanov sin koji je hrom na obje noge."

(4) "Gdje je?", upita ga kralj.

A Ciba mu odgovori: "Eno ga u kući Makira, sina Amielova, u Lo-Debaru."

(5) Onda kralj David posla po njega da ga dovedu iz kuće Makira, sina Amielova, iz Lo-Debara. (6) Mefibošet, sin Jonatana, sina Šaulova, dođe Davidu pa ničice, licem na tlo, pade. I David reče: "Mefibošete!"

A on odgovori: "Evo sluge tvoga!"

(7) David mu reče: "Ne boj se, jer ću prema tebi zacijelo pokazati dobrotu zbog oca tvoga Jonatana i vratit ću ti svu zemlju djeda tvoga Šaula, i ti ćeš za mojim stolom uvijek jesti."

(8) On opet ničice pade i reče: "Šta je sluga tvoj pa se ti obazireš na mrtvoga psa kao što sam ja?"

(9) Potom kralj zovnu Šaulova slugu Cibu te mu reče: "Sve što je pripadalo Šaulu u svoj kući njegovoj ja sam dao unuku gospodara tvoga. (10) Ti i sinovi tvoji i sluge tvoje obrađivat ćete mu zemlju i kupiti ljetinu, da unuk gospodara tvoga hrane imade, a Mefibošet, unuk gospodara tvoga, uvijek će za mojim stolom jesti." A Ciba je imao petnaest sinova i dvadeset sluga.

(11) Onda Ciba reče kralju: "Sve onako kako gospodar moj kralj slugi svome zapovjedi, tako će sluga tvoj raditi." Tako je Mefibošet jeo za Davidovim stolom kao jedan od kraljevih sinova. (12) Mefibošet je imao mladoga sina kojem je bilo ime

Mika, a svi koji su živjeli u Cibinoj kući služili su Mefibošet. (13) Tako je Mefibošet živio u Jerusalemu jer je stalno jeo za kraljevim stolom; a bijaše hrom na obje noge.

Davidovi izaslanici poniženi

10 Desi se poslije toga da kralj Amonaca umrije, a njegov sin Hanun postade kralj umjesto njega. (2) Onda David reče: "Iskazat ću dobrotu prema Hanunu, sinu Nahaševu, jer je otac njegov iskazao dobrotu prema meni." Tako David posla glasnike da mu iskažu sućut zbog oca njegova.

Ali kad Davidove sluge dođoše u zemlju Amonaca, (3) amonski prvaci rekoše gospodaru svome Hanunu: "Zar misliš da David poštuje oca tvoga zato što ti je poslao ljude da izraze sućut? Nije li ti David poslao sluge svoje da pretraži grad, da ga izvidi i obori?"

(4) Zato Hanun uhvati sluge Davidove pa im obrija pola brade te im odreza odjeću po sredini sve do zadnjice i otpusti ih. (5) Kad to rekoše Davidu, on posla glasnike pred te ljude jer su bili vrlo poniženi. I reče kralj: "Ostanite u Jerihonu dok vam brade ne narastu pa se onda vratite."

Poraz Amonaca i Aramejaca

(6) Kad sinovi Amonovi vidješe da su se ogadili Davidu, oni poslaše ljude i unajmiše Aramejce iz Bet-Rehoba i Aramejce iz Cobe, dvadeset hiljada pješaka, i kralja Maake s hiljadu ljudi, i dvanaest hiljada ljudi iz Toba. (7) Kad za to ču David, on posla Joaba i svu vojsku, junake. (8) Sinovi Amonovi iziđoše i postrojiše se u bojni red na ulazu u grad, dok su Aramejci iz Cobe i iz Rehoba i ljudi iz Tobe i Maake ostali sami u polju.

(9) Kad Joab vidje bojne redove postavljene ispred sebe i iza sebe, on probra neke od najboljih ljudi u Israilu i postroji ih prema Aramejcima. (10) A ostale ljude on dade u ruke bratu svome Abišaju te ih postroji prema sinovima Amonovim. (11) On reče: "Ako Aramejci budu prejaki za me, onda ćeš ti meni pomoći, a ako sinovi Amonovi budu prejaki za te, ja ću pomoći tebi. (12) Budi jak i hrabro se borimo za narod svoj i za gradove Boga svoga; i neka Jahve učini ono što je dobro u očima njegovim." (13) Tako se Joab i ljudi koji bijahu s njim primakoše da se tuku s Aramejcima, a oni se razbježaše pred njim. (14) Kad sinovi Amonovi vidješe da su Aramejci pobjegli, i oni umakoše pred

²³ Kerećani i Pelećani bili su posebni kraljevski stražari s Krita i iz Filistine.

Abišajem te udoše u grad. Onda se Joab vrati iz boja protiv sinova Amonovih i dođe u Jerusalem. (15) Kad Aramejci vidješe da su ih Israilci potukli, opet se sabraše. (16) I Hadadezer posla ljude i dovede Aramejce koji bijahu s onu stranu Rijeke²⁴; i oni dođoše u Helam, a na čelu im bijaše Šobak, zapovjednik Hadadezerove vojske. (17) Kad to rekoše Davidu, on okupi sav Israil i prijeđe Jordan te dođe u Helam. I postrojiše se Aramejci da dočekaju Davida i boriše se protiv njega. (18) Ali Aramejci se razbježaše ispred Israila, a David od Aramejaca pobi sedam stotina vozača kola i četrdeset hiljada konjanika²⁵ pa obori i vojskovođu Šobaka, te on ondje umrije. (19) Kad svi kraljevi, sluge Hadadezerove, vidješe da ih je Israil potukao, sklopiše mir s Israilom i postadoše njegovi podanici. Zato su se Aramejci bojali da ikad više pomažu sinovima Amonovim.

Davidov veliki grijeh

11 Onda se desi u proljeće, u vrijeme kad kraljevi idu u boj, da David posla Joaba i ljude svoje s njim i sav Israil, pa oni potukoše sinove Amonove i opkoliše Rabu. Ali David ostade u Jerusalemu.

(2) I ustade uvečer David iz postelje svoje te se prošeta po krovu dvora kraljevskog, i s krova ugleda jednu ženu kako se kupa, a ta žena bijaše vrlo lijepa. (3) Zato David posla da se raspitaju o toj ženi, te neko reče: "Nije li to Batšeba, kći Eliamova, žena Urije Hitijca?"

(4) David posla glasnike da je dovedu, pa kad ona dođe, on leže s njom; i pošto se očisti od nečistoće svoje, ona se vrati kući svojoj. (5) Ta žena zanese, pa poruči Davidu i reče: "Trudna sam."

(6) Tad David poruči Joabu: "Pošalji mi Uriju Hitijca." Tako Joab posla Uriju Davidu. (7) Kad mu Urija dođe, David ga upita kako je Joab, kako je vojska i kako napreduje rat. (8) Onda David reče Uriji: "Siđi kući svojoj pa noge svoje operi." I Urija iziđe iz kraljeva dvora, a za njim poslaše dar od kralja. (9) Ali Urija zaspao na vratima kraljeva dvora sa svim ljudima gospodara svoga, pa ne siđe kući svojoj.

(10) I kad progovoriše Davidu i rekoše: "Urija nije sišao kući svojoj", David reče Uriji: "Zar ti nisi došao s puta? Zašto nisi otišao kući svojoj?"

²⁴ Eufrata.

²⁵ Tako je u hebrejskom; u nekim grčkim rukopisima stoji *pješaka*.

(11) Urija reče Davidu: "Kovčeg i Israil i Jehuda borave u poljskim skloništima; moj gospodar Joab i ljudi gospodara moga utaborili su se na otvorenu polju. Hoću li onda ja ići kući svojoj da jedem i pijem i liježem sa ženom svojom?! Tako mi života tvoga i duše tvoje, ja to neću učiniti!"

(12) Tad David reče Uriji: "Ostani i danas ovdje, a sutra ću te pustiti da ideš." Tako Urija ostade u Jerusalemu taj dan i sutradan. (13) I David ga pozva pa on počeo jesti i piti pred njim, te ga on opi; i uvečer on iziđe da legne u postelju s ljudima gospodara svoga, i ne siđe kući svojoj.

(14) A ujutro David napisao pismo Joabu i poslao ga po Uriji. (15) U pismu on napisao: "Postavite Uriju u prvi red gdje je boj najžešći i povucite se od njega, da on pogoden bude i da umre."

(16) Tako Joab, izvidjevši grad, postavi Uriju na mjesto gdje je znao da stoje junaci. (17) Ljudi iz grada iziđoše i potukoše se s Joabom, i neki među Davidovom vojskom padoše, a pogibe i Hitijac Urija. (18) Onda Joab poslao nekoga Davidu da ga izvijesti o svemu što se dogodilo u boju. (19) On naloži glasniku i reče: "Kad izvijestiš kralja o svemu što se zbilo u boju – (20) ako se desi da se kralj rasrdi i kaže ti: 'Zašto ste se toliko primicali gradu da se borite? Zar niste znali da će odapinjati strijele sa zida?' (21) Ko je ubio Abimeleka, sina Jerubešetova²⁶? Zar nije jedna žena bacila na nj gornji žrvanj sa zida, te on umrije u Tebecu? Zašto ste se toliko primicali zidu?' – onda ti kaži: Poginuo je i Urija Hitijac, sluga tvoj."

(22) Tako glasnik krenu te dođe i izvijesti Davidu o svemu zbog čega ga Joab bješe poslao.²⁷ (23) Glasnik reče Davidu: "Ti nas ljudi nadjačaše i navališe na nas u polju, ali ih mi odbismo sve do kapija gradskih. (24) No strijelci sa zida stadoše odapinjati strijele na ljude tvoje; tako neki od sluga kraljevih umriješe, a mrtav je i sluga tvoj Hitijac Urija."

(25) Tad David reče glasniku: "Ovakvo kaži Joabu: 'Nemoj da te to uznemiri, jer mač proždire i ovog i onog; udari jače na grad i obori ga, i tako ga ohrabri.'

²⁶ Bio je također poznat kao *Jerubaal*.

²⁷ U grčkim se rukopisima ovdje dodaje: "A David se silno naljuti na Joaba i reče glasniku: 'Zašto ste se primicali gradu da se borite? Zar niste znali da će se na vas odapinjati strijele sa zida? Ko je ubio Abimeleka, sina Jerubešetova? Zar nije jedna žena bacila na nj gornji žrvanj sa zida, te on umrije u Tebecu? Zašto ste se toliko primicali zidu?'"

(26) A kad Urijina žena ču da joj je muž Urija mrtav, poče ga oplakivati. (27) Kad je prošlo vrijeme žalosti, David posla po nju da je dovedu u dvor njegov, i ona mu postade žena; potom mu ona rodi sina. Ali ono što David bješe učinio bilo je zlo u očima Jahvinim.

Prorok Natan kori Davida

12 Onda Jahve posla Natana Davidu. I on mu dođe i reče: "Bijahu u jednom gradu dva čovjeka: jedan bogat, a drugi siromah. (2) Taj bogataš imade mnogo ovaca i goveda. (3) A onaj siromah ne imade ništa do malehno žensko janje što ga bijaše kupio i gojio; i ono je raslo uz njega i djecu njegovu. Jelo bi od njegova zalogaja i pilo iz njegove čaše i ležalo u njegovu naručju, i bilo mu je kao kći. (4) I dođe neki putnik tom bogatašu, a ovaj ne htjede uzeti jednog brava svoga ili jedno goveče svoje da ga prigotovi putniku koji mu bješe došao; on radije uze janje od onog siromaha pa njeg zgotovi čovjeku koji mu bješe došao."

(5) Tad David srdžbom žestoko planu na tog čovjeka, te reče Natanu: "Tako mi Jahve živoga, čovjek koji je to učinio zacijelo zaslužuje da umre. (6) On to janje mora četverostruko nadoknaditi jer je učinio to i nije imao milosti."

(7) Tad Natan reče Davidu: "Ti si taj čovjek! Ovako veli Jahve, Bog Israilov: 'Ja sam te za kralja nad Israilom pomazao i ja sam te iz šaka Šaulovih izbavio. (8) Ja sam ti i kuću gospodara tvoga dao i dao sam ti da se brineš o ženama gospodara tvoga, i ja sam tebi kuću Israilovu i Jehudinu dao; a da je to bilo premalo, ja bih ti još mnogo poput toga dao! (9) Zašto si prezreo riječ Jahvinu čineći ono što je zlo u očima njegovim? Mačem si pokosio Uriju Hitijca, njegovu si ženu sebi za ženu uzeo, i njega si mačem sinova Amonovih ubio. (10) I zato, mač nikada neće od kuće tvoje otići, jer si ti mene prezreo i ženu si Hitijca Urije sebi za ženu uzeo.' (11) Ovako veli Jahve: 'Ja ću na te zlo iz vlastite kuće tvoje navaliti; ja ću ti i žene ispred očiju tvojih uzeti i dati ih drugu tvome, pa će on sa tvojim ženama usred bijela dana lijegati. (12) Ti si to, doduše, tajno uradio, ali ja ću ovo učiniti pred svim Israilom, usred bijela dana.'"

(13) Tad David reče Natanu: "Zgriješio sam prema Jahvi." A Natan reče Davidu: "Jahve ti je grijeh uklonio; nećeš umrijeti. (14) Ali, pošto si tim djelom pre-

zreo Jahvu²⁸, zacijelo će umrijeti dijete koje ti se rodilo." (15) Tako Natan ode svojoj kući.

Smrt Bat-Šebaina djeteta

Potom Jahve udari na dijete koje Davidu bijaše rodila Urijina žena, pa se ono teško razbolje. (16) David je molio Boga za dijete; i postio je David i izlazio i ležao svu noć na zemlji. (17) Starješine u kući njegovoj stajale su kraj njega da ga podignu sa zemlje, ali on to nije htio niti je hranu s njima jeo. (18) Onda se sedmoga dana desi da dijete umrije. A sluge Davidove uplašiše se da mu kažu da je dijete umrlo, jer mišljahu: "Gle, dok je dijete bilo živo, mi smo mu govorili, ali nas on nije slušao. Kako ćemo mu onda reći da je dijete umrlo, kad bi mogao sebi zlo učiniti!"

(19) Ali kad David vidje da se njegove sluge sašaptavaju, shvati da je dijete umrlo; zato David upita sluge svoje: "Je li dijete umrlo?"

A oni odgovoriše: "Jeste, umrlo je."

(20) Tad David ustade sa zemlje, opra se, pomaza se i presvuče; onda dođe u kuću Jahvinu te pade ničice. Potom ode kući svojoj, i kad zatraži da jede, iznesoše pred njega hranu, te jede. (21) Onda ga sluge njegove upitaše: "Šta to radiš? Dok je dijete bilo živo, postio si i plakao, a kad je dijete umrlo, ustao si i jeo."

(22) On odgovori: "Dok je dijete bilo živo, postio sam i plakao jer sam mislio: 'Ko zna, možda mi se Jahve smiluje, pa dijete poživi.' (23) Ali sad, kad je umrlo, što bih postio? Mogu li ga vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se ono meni neće vratiti."

Rođenje Solomonovo

(24) Onda David utješi svoju ženu Batšebu i uđe k njoj te leže s njom; i ona rodi sina, a on²⁹ mu nadjenu ime Solomon. I zavolje ga Jahve (25) i to objavi po proroku Natanu, a on mu, u ime Jahvino, nadjenu ime Jedidjah.

Novi rat

(26) I Joab navali na Rabu sinova Amonovih i zauze kraljevski grad. (27) Joab poruči Davidu po glasnici: "Navalio sam na Rabu, i osvojio sam

²⁸ U nekim hebrejskim rukopisima stoji *prezreo neprijatelja Jahvina*.

²⁹ U nekim rukopisima stoji *ona*.

grad voda. (28) A ti sad saberi ostalu vojsku, okruži grad i osvoji ga, da ja ne osvajam grada, pa da se on po meni nazove.”

(29) Tako David okupi svu vojsku i krenu u Rabu, navali na nju i osvoji je. (30) Onda on njihovu kralju skide krunu s glave, a bila je teška talenat³⁰ zlata, i u njoj bijaše dragi kamen³¹, te ga metnuše Davidu na glavu. I on mnogo plijena iz grada odnese. (31) On povede i ljude koji bijahu u njemu i postavi ih da rade kod pila, ostrim gvozdenim alatkama i sjekirama, i natjera ih da rade u ciglanama. I tako on učini sa svim gradovima sinova Amonovih. Potom se David i sva vojska vratiše u Jerusalem.

Amnon i Tamara

13 Kako je vrijeme prolazilo, Davidov sin Amnon zaljubi se u Tamaru, lijepu sestru Davidova sina Abšaloma. (2) Amnon se toliko uznemiri zbog svoje sestre Tamare da se razbolje, jer ona bijaše djevica, i Amnon sebe vidje nemoćnim da joj učini bilo što. (3) Ali Amnon imao je prijatelja kojem bješe ime Jonadab, sin Šimeje, brata Davidova; a Jonadab bijaše veoma dovitljiv čovjek. (4) On upita Amnona: “O kraljev sine, zašto si tako potišten svakog jutra? Zar mi nećeš reći?”

Tad mu Amnon reče: “Zaljubljen sam u Tamaru, sestru brata svoga Abšaloma.”

(5) Jonadab mu onda reče: “Lezi u svoju postelju i načini se bolesnim; kad ti otac tvoj dođe da te obiđe, reci mu: Molim te neka moja sestra Tamara dođe i dadne mi da jedem; i neka preda mnom gotovi hranu, da ja to vidim i da iz njezine ruke jedem.”

(6) Tako Amnon leže i načini se bolesnim; i kad kralj dođe da ga obiđe, Amnon reče kralju: “Molim te neka moja sestra Tamara dođe i napravi mi nekoliko kolačića preda mnom, pa da jedem iz njezine ruke.”

(7) Tad David poruči Tamari u dvor: “Idi sad kući brata svoga Amnona i spremi mu hrane.”

(8) Tako Tamara ode kući brata svoga Amnona, a on ležao je. I uze ona tijesto, umijesi ga i pred njim napravi kolačiće te ih ispeče. (9) Onda uze tavu i istrese ih preda nj, ali Amnon ne htjede jesti, već reče: “Neka svi otiđu od mene.” Tako svi iziđoše od

njega. (10) Onda Amnon reče Tamari: “Donesi jelo u spavaću sobu, da ti ja iz ruke jedem.” Tamara uze kolačiće koje bijaše napravila i unese ih u spavaću sobu bratu svome Amnonu. (11) Kad mu ih ona donese da jede, on je zgrabi i reče joj: “Dođi, lezi sa mnom, sestro moja!”

(12) Ali ona uzvratila: “Ne, brate moj, ne obeščastuj me, jer se tako ne radi u Israilu; ne čini tu sramotu! (13) Ja, kud bih ja sa sramotom svojom? A ti, ti bi bio kao bezumnik³² jedan u Israilu. I zato, molim te, govori s kraljem, jer on mene tebi neće uskratiti.” (14) Ali je on ne poslušao; kako je bio jači od nje, on je obeščasti i leže s njom.

(15) Onda je Amnon silno zamrzio; i mržnja kojom ju je mrzio bijaše veća od ljubavi kojom ju je volio. I reče joj Amnon: “Ustani! Idi!”

(16) Ali ona mu reče: “Neću, jer veća je nepravda da me otjeraš od one koju si mi nanio.”

Ali on je ne htjede poslušati. (17) Potom on zovnu momka svoga koji ga je njegovao i reče: “Otjeraj ovu ženu od mene i zaključaj vrata za njom!” (18) A ona je imala na sebi haljinu s dugim rukavima, jer tako su se oblačile kraljeve kćeri koje su bile djevice. Onda je njegov sluga izvede i zaključa vrata za njom. (19) Tamara posu sebi pepeo³³ po glavi i razdera haljinu svoju s dugim rukavima, koju je nosila, i stavi ruku svoju sebi na glavu pa ode, vičući glasno dok je išla (20) Onda joj brat njezin Abšalom reče: “Je li Amnon, brat tvoj, bio s tobom? Šuti sad, sestro moja, on ti je brat; ne uzimaj to k srcu.” Tako Tamara ostade osamljena u kući brata svoga Abšaloma.

(21) A kad kralj David ču za sve ovo, silno se razljuti. Ali ne htjede žalostiti sina svoga Amnona, koga je ljubio pošto mu bijaše prvorodeni.³⁴ (22) Ali Abšalom ne reče Amnonu ni lijepe ni ružne, jer Abšalom je mrzio Amnona što mu je obeščastio sestru Tamaru.

Abšalomova osveta

(23) I desi se nakon pune dvije godine da u Abšalomu bijaše striženje ovaca u Baal-Hacor, koji je blizu Efrajima, te Abšalom pozva sve kraljeve sinove. (24) Abšalom dođe kralju i reče: “Gle, u sluge

³² Ili *bestidnik*.

³³ Ili *prašinu*.

³⁴ Posljednja se rečenica nalazi u grčkim i nekim hebrejskim rukopisima, uključujući i kumranske, ali je nema u mazoretskim.

³⁰ Jedan talenat – oko 34 kg.

³¹ Ili *drago kamenje*.

je tvoga striženje ovaca; molim te neka kralj i sluge njegove pođu sa slugom tvojim.”

(25) Ali kralj reče Abšalomu: “Ne, sine moj, ne trebamo ići svi jer ćemo ti biti teret.” Premda ga je Abšalom nagovarao, on ne pristade, već ga blagoslovi.

(26) Onda Abšalom reče: “Ako je tako, molim te neka brat moj Amnon pođe s nama.”

“Zašto bi on išao s tobom?”, upita ga kralj, (27) ali kad ga Abšalom stade nagovarati, on pusti Amnona i sve kraljeve sinove da pođu s njim.

(28) Abšalom priredi kraljevsku gozbu i zapovjedi³⁵ slugama svojim i reče: “Gledajte, kad se Amnonovo srce razveseli od vina, i kad vam ja kažem: ‘Udrite Amnona!’, onda ga ubijte. Ne bojte se; zar vam to nisam lično ja zapovjedio? Budite hrabri i odvažni.” (29) Abšalomove sluge učiniše s Amnom sve onako kako im Abšalom bješe zapovjedio. Onda skočiše na noge svi kraljevi sinovi i svaki uzjaha svoju mazgu te umače.

(30) I dok oni bijahu na putu, Davidu dođe vijest: “Abšalom je pobio sve kraljeve sinove, i nijedan od njih nije ostao.” (31) Tad kralj ustade, razdera odjeću svoju i leže na zemlju; i sve sluge njegove stajahu okolo poderanih haljina.

(32) Ali Jonadab, sin Šimeje, brata Davidova, reče: “Neka moj gospodar ne misli da su pobili sve mladiće, sinove kraljeve, jer je samo Amnon mrtav; a Abšalomova su se usta zarekla na to od onoga dana kad je on obeščastio njegovu sestru Tamaru.

(33) Neka zato moj gospodar kralj ne prima k srcu vijest da su svi kraljevi sinovi mrtvi, jer je samo Amnon mrtav.”

(34) A Abšalom bješe pobjegao. I momak koji je stajao na straži podiže oči i pogleda, i gle: s puta iza njega gorskim obronkom dolazaše mnogo ljudi. Stražar ode i reče kralju: “Vidio sam ljude od Horonajima, na obronku brda.³⁶”

(35) Jonadab reče kralju: “Evo, došli su kraljevi sinovi; onako kako je sluga tvoj rekao, tako se dogodilo.” (36) Čim on to reče, gle, kraljevi sinovi dođoše i podigoše glasove te zaplakaše, a i kralj i sve sluge njegove gorko zaplakaše.

(37) I pobježe Abšalom te ode Talmaju, sinu Amihudovu, kralju gešurskome. A David oplakivaše svoga sina svaki dan. (38) Tako Abšalom umače i

ode u Gešur te ostade tamo tri godine. (39) Srce kralja Davida čeznulo je za Abšalomom jer se on bješe utješio zbog Amnonove smrti.

Mudra žena iz Tekoe

14 I opazi Joab, sin Cerujin, da kraljevo srce žudi za Abšalomom. (2) Zato Joab posla u Tekou po jednu mudru ženu odatle i reče joj: “Molim te pretvaraj se da si u žalosti i obuci žalobne haljine i ne maži se uljem, nego budi kao žena koja je mnogo dana u žalosti za mrtvim; (3) onda otiđi kralju i ovako mu reci.” I Joab joj reče šta će kazati. (4) Kad ta žena iz Tekoe ode³⁷ kralju, ona pade ničice, licem na tlo, i reče: “Pomozi, kralju!”

(5) Kralj je upita: “Kakva te nevolja snašla?” A ona odgovori: “Ja sam uistinu udovica, jer mi je muž umro. (6) Tvoja je sluškinja imala dva sina, ali se njih dvojica pobiše u polju, i ne bješe nikoga da ih razdvoji, pa jedan udari drugoga i ubi ga. (7) I evo, sav se rod diže protiv sluškinje tvoje i reče: ‘Predaj onoga što je ubio brata svoga da ga smaknemo za život brata njegova kojeg je on ubio, pa da zatremo i baštinika.’ Tako oni meni hoće ugasiti žeravicu koja je ostala, da mome mužu ne ostave ni imena ni potomka na licu zemlje.”

(8) Tad kralj reče toj ženi: “Idi svojoj kući, a ja ću izdati naredbe za tebe.”

(9) Žena iz Tekoe reče kralju: “Gospodaru moj, kralju, neka je krivnja na meni i na kući oca moga, a kralj i prijestolje njegovo nedužni su.”

(10) “Ko ti god progovori”, reče kralj, “dovedi ga meni, pa te više neće dirati.”

(11) Tad ona reče: “Neka kralj izvoli spomenuti Jahvu, Boga svoga, da krvni osvjetnik neće dalje ubijati, da oni ne pogube sina moga.”

A on reče: “Tako mi Jahve živoga, nijedna dlaka s glave tvome sinu neće na zemlju pasti.”

(12) Onda žena reče: “Molim te dopusti da sluškinja tvoja progovori riječ gospodaru svome, kralju.” A on reče: “Govori.”

(13) Žena reče: “Zašto si onda takvo što kanio protiv naroda Božijega – jer izgovarajući ovu riječ kralj je postao krivac: on ne prima natrag prognanika svoga? (14) Ta mi ćemo sigurno umrijeti, i mi smo kao voda koja se na zemlju prolije i koja se više ne može sakupiti. Ali Bog ne oduzima život, nego gleda da prognanik ne bude otjeran od njega.

³⁵ U mazoretskim rukopisima stoji samo *Abšalom zapovjedi...*

³⁶ Posljednja se rečenica nalazi u grčkim rukopisima, ali je nema u hebrejskim.

³⁷ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskim stoji *progovori*.

(15) A razlog zbog kojeg sam došla da kažem ovu riječ gospodaru svome, kralju, jeste to što su me ljudi uplašili; zato je sluškinja tvoja pomislila: 'Daj da sad govorim s kraljem, možda će kralj ispuniti molbu sluškinje svoje. (16) Jer kralj će čuti i izbaviti sluškinju svoju iz ruku čovjeka koji i mene i sina moga hoće da odsiječe od baštine Božije.' (17) Onda je sluškinja tvoja pomislila: 'Neka riječ gospodara moga, kralja, bude utješna, jer kao anđeo Božiji – takav je gospodar moj, kralj, koji razlučuje dobro i zlo. I neka je Jahve, Bog tvoj, s tobom.'

(18) Tad kralj odgovori i reče ženi: "Molim te ne krij od mene ništa za što te budem pitao."

A žena reče: "Neka gospodar moj, kralj, govori."

(19) Tako kralj upita: "Jesu li Joabovi prsti s tobom u svemu tome?"

A žena odgovori: "Tako mi života tvoga, gospodaru moj, kralju, niko ne može skrenuti ni desno ni lijevo od svega što gospodar moj, kralj, veli. Zbilja, sluga tvoj Joab bješe taj koji mi je ovo zapovjedio i koji je stavio sve ove riječi u usta sluškinje tvoje. (20) Sluga tvoj Joab učinio je to kako bi promijenio tok stvari, ali je gospodar moj mudar kao anđeo Božiji, pa zna sve što se na zemlji zbiva."

Poziv Abšalomu da se vrati

(21) Onda kralj reče Joabu: "Evo, ja ću to zacijelo učiniti; idi, dakle, i dovedi natrag mladića Abšaloma."

(22) Joab pade ničice, licem na tlo, i blagoslovi kralja; a onda reče Joab: "Danas sluga tvoj zna da je stekao blagonaklonost u očima tvojim, gospodaru moj, kralju, jer je kralj ispunio molbu svoga sluge."

(23) Tako se podiže Joab i ode u Gešur te dovede Abšaloma u Jerusalem. (24) Kralj ipak reče: "Neka ide kući svojoj i neka mi ne dolazi na oči." Tako Abšalom ode kući svojoj i ne dođe kralju na oči.

(25) A u svem Israilu ne bješe niko lijep kao Abšalom, tako mnogo hvaljen: od glave do pete na njemu ne bješe mahane. (26) Kad bi šišao kosu na glavi svojoj – a šišao ju je na kraju svake godine: bila mu je preteška, pa ju je šišao – on bi mjerio kosu s glave svoje, i bila bi teška dvije stotine šekela³⁸, po kraljevskoj mjeri. (27) Abšalomu se rodiše tri sina i jedna kći kojoj je bilo ime Tamara; ona bijaše vrlo lijepa žena.

Kralj prašta Abšalomu

(28) I življaše Abšalom u Jerusalemu pune dvije godine, a ne dođe kralju na oči. (29) Onda Abšalom posla po Joaba da ga uputi kralju, ali mu on ne dođe. Posla on po njega i drugi put, ali mu on ne dođe. (30) Zato on reče slugama svojim: "Vidite, Joabovo je polje do moga, i tamo mu raste ječam; idite i zapalite ga." Tako Abšalomove sluge zapališe polje.

(31) Onda se Joab podiže, dođe Abšalomu u kuću i reče mu: "Zašto su sluge tvoje zapalile moje polje?"

(32) Abšalom odgovori Joabu: "Gle, ja sam bio poslao po tebe i poručio: Dođi ovamo da te pošaljem kralju da upitaš: 'Zašto sam došao iz Gešura? Bolje bi mi bilo da sam još tamo.' I zato hoću da izidem kralju na oči, pa ako ima krivice u meni, neka me on smakne." (33) A kad Joab dođe kralju i reče mu to, on pozva Abšaloma. On dođe kralju i licem na tlo pred kralja pade, a kralj ga poljubi.

Abšalomova zavjera

15 Desi se poslije toga da Abšalom pribavi sebi kola i konje i pedeset ljudi koji su trčali pred njim. (2) Abšalom bi rano ustajao i stajao pored puta koji je vodio na kapiju; i kad bi bilo ko imao kakvu parnicu te došao kralju da mu presudi, Abšalom bi ga zovnuo i upitao: "Iz kojeg si grada?"

A ovaj bi odgovorio: "Tvoj je sluga iz jednog od plemena Israilovih."

(3) Onda bi Abšalom njemu rekao: "Vidi, tvoje su riječi dobre i pravedne, ali te kod kralja niko neće saslušati." (4) Abšalom bi još rekao: "Eh, kad bi mene postavili za suca u zemlji, onda bi k meni mogao doći svaki čovjek koji bi imao kakvu parnicu ili spor, pa bih mu ja pravdu dao." (5) A kad bi neko prilazio da mu se pokloni, on bi pružio ruku, uhvatio bi tu osobu i poljubio je. (6) Tako je Abšalom postupao sa svim Israilcima koji su dolazili kralju da im presudi, pa je Abšalom tako osvajao srca Israilaca.

(7) I desi se nakon četiri³⁹ godine da Abšalom reče kralju: "Molim te, pusti me da idem u Hebron i ispunim zavjet koji sam dao Jahvi. (8) Jer sluga se tvoj ovim riječima zavjetovao kad je bio u Gešuru,

³⁹ U sirjačkim i nekim grčkim rukopisima stoji *četiri*, a u mazoretske tekstu *četrdeset*, što bi, također, moglo značiti *dugo vremena*, a ne *četrdeset godina*.

³⁸ Dvije stotine šekela – 2,5 kg.

u Aramu: Ako me Jahve uistinu odvede natrag u Jerusalem, onda ću služiti Jahvi u Hebronu⁴⁰”

(9) Kralj mu reče: “Pođi u miru.” Tako se on podiže i ode u Hebron.

(10) Ali Abšalom posla uhode po svim plemenima Israilovom i poruči: “Čim čujete zvuk trube, tad recite: Abšalom je kralj u Hebronu.” (11) Potom dvije stotine ljudi koji bijahu pozvani i koji pođoše bezazleno, ne znajući ništa, krenuše s Abšalomom iz Jerusalema. (12) I dok je priniosio žrtve, Abšalom posla po Gilonca Ahitofela, savjetnika Davidova, u njegov grad Gilo. A zavjera bijaše jaka, jer se svijet stalno množio uz Abšaloma.

Davidov bijeg iz Jerusalema

(13) Potom glasnik dođe Davidu i reče: “Srca su Israilaca uz Abšaloma.”

(14) David reče svim dvoranima svojim koji bijahu s njim u Jerusalemu: “Dižite se, bježimo, jer inače niko od nas neće umaći Abšalomu! Požurite, inače će nas on brzo stići i nesreću na nas navaliti i oštricom mača po gradu udariti.”

(15) Tad dvorani kraljevi rekoše kralju: “Gle, što god gospodar naš kralj odabere, mi smo sluge tvoje.” (16) Tako kralj iziđe sa svim ukućanima svojim, ali ostavi kralj deset prilježnica da čuvaju dvor. (17) Iziđe kralj i sav narod za njim te stadoše kod posljednje kuće. (18) I prodoše kraj njega sve sluge njegove: svi Kerećani, svi Pelećani i svi Gatijci – šest stotina ljudi koji bijahu došli s njim iz Gata prođe dalje pred kraljem.

(19) Onda kralj reče Gatijcu Itaju: “Zašto i ti ideš s nama? Vrati se i ostani s kraljem, jer ti si tuđinac i prognanik iz zemlje svoje. (20) Jučer si došao, pa hoću li te ja danas tjerati da lutaš s nama kad ne znam ni kamo idem? Vrati se i povedi natrag braću svoju; i milost i vjera s tobom bili.”

(21) Ali Itaj odgovori kralju i reče: “Tako mi Jahve živoga i tako mi života gospodara moga, gdje god bude gospodar moj, kralj, za život ili za smrt, zaci-jelo će tamo biti i sluga tvoj.”

(22) Zato David reče Itaju: “Hajde prolazi!” Tako Gatijac Itaj prođe sa svim ljudima svojim i djecom sa sobom. (23) Dok je sva zemlja glasno plakala, sav je narod prolazio. Prijeđe i kralj preko potoka Kidrona i sav narod prođe prema pustinji.

(24) I gle, dođe i Cadok, a s njim svi levijevci koji su nosili kovčeg saveza Božijega. I spustiše oni kovčeg Božiji, a Abiatar je dolazio gore⁴¹ sve dok sav narod nije izišao iz grada. (25) Kralj reče Cadoku: “Vrati kovčeg Božiji u grad. Ako steknem blagonaklonost u očima Jahvinim, onda će me on opet vratiti i dati mi da vidim i njega i obitavalište njegovo. (26) Ali ako on rekne: ‘Nisi mi drag’, gle, evo me, neka mi on uradi ono što se njemu do-brim učini.” (27) Kralj još reče svećeniku Cadoku: “A ti – ti gledaj.”⁴² Vrati se u grad sa sinom Ahimaacom i Abiatarovim sinom Jonatanom. Ti i Abiatar uzmite svoja dva sina. (28) Vidi, ja ću čekati kod plicaka u pustinji dok mi od vas ne dođe glas da me obavijesti.” (29) Tako Cadok i Abiatar vratiše kovčeg Božiji u Jerusalem i ostadoše tamo.

(30) I penjao se David strminom gore Maslinske, i plakaše penjući se, i glava mu bijaše pokrivena a noge bose. Onda sav narod koji bijaše s njim pokri svoju glavu i penjaše se plačući. (31) I progovori neko Davidu i reče: “Ahitofel je među zavjernicima s Abšalomom.” A David reče: “O Jahve, molim te, učini da savjet Ahitofelov bude nerazboritost.”

(32) Desi se, dok je David dolazio na vrh gdje se klanjalo Bogu, da ga, gle, srete Hušaj Arčanin, poderane haljine i glave posute prašinom. (33) David mu reče: “Ako pođeš sa mnom, bit ćeš mi na teretu. (34) Ali ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu: ‘Ja ću ti biti sluga, kralju; kao što sam prije bio sluga ocu tvome, tako ću sada tebi sluga biti’ – onda mi možeš osujetiti Ahitofelove savjete. (35) Zar neće svećenici Cadok i Abiatar tamo s tobom biti? Tako, što god čuješ iz kraljeva dvora, ti javi svećenicima Cadoku i Abiataru. (36) Eno su njihova dva sina tamo s njima – Ahimaac, sin Cadokov, i Jonatan, sin Abiatarov; po njima mi javljaj sve što čuješ.” (37) Tako Davidov prijatelj Hušaj dođe u Jerusalem dok je Abšalom ulazio u grad.

David i Ciba

16 Kad David prijeđe malo preko vrha, gle, srete ga Ciba, sluga Mefibošetov, s dva osamarena magarca i na njima dvije stotine hljebova, stotinu grozdova suhoga grožđa, stotinu voćnih kolačića i mijeh vina. (2) Kralj upita Cibu: “Što će ti to?”

⁴⁰ Riječi u *Hebronu* nalaze se u nekim grčkim rukopisima, ali ih nema u mazoretskom tekstu.

⁴¹ Ili *priniosio žrtve*.

⁴² Ili *Jesi li ti vidovnjak?*

A Ciba odgovori: "Magarci su kraljevim ukućanima za jahanje, hljeb i voćni kolačići mladićima za jelo, a vino za piće svakome ko klone u pustinji."

(3) Onda kralj upita: "A gdje je sin gospodara tvoga?"

A Ciba odgovori kralju: "Eno ga, ostao je u Jerusalemu, jer misli: 'Danas će mi kuća Israilova vratiti kraljevstvo oca moga.'"

(4) Tad kralj reče Cibi: "Vidi, sve što pripada Mefibošetu tvoje je."

A Ciba reče: "Klanjam se; daj mi da steknem blagonaklonost u očima tvojim, gospodaru moj, kralju!"

Šimej proklinje Davida

(5) Kad kralj David dođe u Bahurim, gle, iziđe odande čovjek od roda kuće Šaulove kojem bijaše ime Šimej, sin Gerin; iziđe on, stalno proklinjući dok je izlazio. (6) Bacao je kamenje na Davida i na sve dvorane kralja Davida, iako sva vojska i svi junaci bijahu s njegove desne i s njegove lijeve strane. (7) Ovako je Šimej govorio dok je proklinjao: "Odlazi, odlazi, krvniče i bezvrijedniče! (8) Jahve ti je vratio za svu krv kuće Šaulove, na čijem si mjestu ti vladao; i Jahve je sinu tvome Abšalomu kraljevstvo u ruke dao. I eto, u svojoj si vlastitoj nevolji, jer si krvnik!"

(9) Tad Cerujin sin Abišaj reče kralju: "Zar da ovaj mrtvi pas kune gospodara moga, kralja? Pusti me da odem prijeko i skinem mu glavu."

(10) Ali kralj reče: "Šta vi hoćete od mene, o sinovi Cerujini? Ako on kune i ako mu je Jahve rekao: 'Proklinji Davida', ko smije reći: 'Zašto činiš tako?'"

(11) Onda David reče Abišaju i svim dvoranima svojim: "Evo, sin moj, koji je iz tijela moga potekao, traži život moj, a kamoli ovaj Benjaminovac sada! Ostavite ga na miru i pustite ga da proklinje jer mu je Jahve tako rekao. (12) Možda će Jahve vidjeti moju muku i vratiti mi dobro umjesto njegovih kletvi danas." (13) Tako David i ljudi njegovi pođoše dalje, a Šimej brdskom stranom uporedo s njim, i dok je išao, proklinjao je i bacao kamenje i prašinu na nj. (14) Kralj i svi ljudi koji bijahu s njim stigoše do Jordana⁴³ izmoredi. I ondje se on okrijepi.

Abšalom ulazi u Jerusalem

(15) Potom Abšalom i sav narod, Israilci, uđoše u Jerusalem, i Ahitofel s njim. (16) I desi se, kad

Arčanin Hušaj, prijatelj Davidov, dođe Abšalomu, da Hušaj reče Abšalomu: "Živio kralj! Živio kralj!" (17) Abšalom reče Hušaju: "Je li to tvoja vjernost prijatelju tvome? Zašto nisi otišao s prijateljem svojim?"

(18) Tad Hušaj reče Abšalomu: "Ne! Jer koga su Jahve, ovaj narod i svi Israilci izabrali, njegov ću ja biti i s njim ću ostati. (19) I kome ću služiti? Zar ne sinu njegovu? Kako sam služio ocu tvome, tako ću i tebi služiti."

(20) Onda Abšalom reče Ahitofelu: "Savjetuj nas. Šta da radimo?"

(21) Ahitofel reče Abšalomu: "Uđi k priljeznicama oca svoga, koje je on ostavio da čuvaju dvor; onda će sav Israil čuti da si se ti ogadio ocu svome. Ojačat će i ruke svih onih koji su s tobom." (22) Tako Abšalomu razapeše čador na krovu, i Abšalom pred svim Israilom uđe k priljeznicama oca svoga. (23) Savjet što bi ga Ahitofel dao u to doba bio je kao da neko pita za riječ Božiju; tako su i David i Abšalom cijenili sve Ahitofelove savjete.

Ahitofelov savjet

17 Ahitofel još reče Abšalomu: "Molim te pusti me da odaberem dvanaest hiljada ljudi pa da se noćas dignem i krenem u potjeru za Davidom. (2) Navalit ću na nj kad bude umoran i iscrpljen i prestrašit ću ga, pa će sav narod koji je s njim pobjeći. Onda ću samoga kralja ubiti, (3) a narod ću tebi natrag dovesti. Povratak svih vezan je za čovjeka kojeg ti tražiš⁴⁴; onda će sav narod miran biti." (4) Svidje se to Abšalomu i svim starješinama Israilovim.

Hušajev savjet

(5) Tad Abšalom reče: "Zovnite sad i Arčanina Hušaja, da poslušamo šta on kazati imade."

(6) Kad Hušaj dođe Abšalomu, Abšalom mu reče: "Ahitofel je rekao ovako. Hoćemo li učiniti što on kaže? Ako nećemo, govori ti."

(7) A Hušaj reče Abšalomu: "Ovaj put savjet što ga je dao Ahitofel nije dobar." (8) Hušaj još reče: "Ti znaš oca svoga i ljude njegove, da su oni junaci i da su ljuti kao medvjedica kojoj su u polju oteli mladunce. A otac je tvoj ratnik, i on neće provesti noć

⁴³ Riječi *do Jordana* nalaze se u nekim grčkim rukopisima, a nema ih u mazoretskom tekstu.

⁴⁴ Ovako je u mazoretskom tekstu. U grčkim rukopisima u 17:3 stoji *...a narod ću sav natrag tebi dovesti, kao što se mlada vraća mužu svome. Ti radiš o glavi samo jednome čovjeku.*

s vojskom. (9) On se sad krije u nekoj jami ili na nekom drugom mjestu. I kad koji od naših padne u prvom napadu, ko god za to čuje reći će: 'Dogodio se pokolj među ljudima koji slijede Abšaloma.' (10) Pa i onaj koji je hrabar, u koga je srce kao u lava, obeshrabit će se posvema; jer sav Israil zna da ti je otac junak i da su oni koji su s njim hrabri ljudi. (11) Nego, ja savjetujem da se oko tebe zacijelo okupi sav Israil, od Dana do Beeršebe, da ga bude koliko je pijeska na obali mora, i da ti lično pođeš u boj. (12) Tako ćemo mu mi doći na mjesto na kojem se bude nalazio i svalit ćemo se na nj kao što rosa pada na zemlju, pa ni on niti iko od njegovih ljudi neće ostati. (13) Ako se povuče u grad, onda će sav Israil donijeti konope do toga grada pa ćemo ga vući u dolinu sve dok nijedan kamenčić od njega tamo ne ostane." (14) Onda Abšalom i svi Israilci rekoše: "Bolji je savjet Arčanina Hušaja nego Ahitofelov savjet." Jer Jahve je bio odredio da se osujeti dobri Ahitofelov savjet, da sruči nesreću na Abšaloma.

Hušajeva upozorenja spašavaju Davida

(15) Onda Hušaj reče svećenicima Cadoku i Abiataru: "Tako je i tako Ahitofel savjetovao Abšaloma i starješine Israilove, a ja sam ih savjetovao ovako. (16) A sad brzo javite Davidu: Ne noćivaj noćas kod pličaka u pustinji, nego svakako idi prijeko, inače će kralj i svi ljudi koji su s njim uništeni biti." (17) A Jonatan i Ahimaac boravili su kod En-Rogela, i jedna bi sluškinja išla i donosila im vijesti, a oni bi išli i javljali kralju Davidu, jer ih nisu smjeli vidjeti kako ulaze u grad. (18) Ali vidje ih neki momak te reče Abšalomu; zato njih dvojica brzo odoše i dođoše u Bahurim, u kuću nekom čovjeku koji je imao bunar u dvorištu, te se dolje spustiše. (19) A žena uze i prostrije pokrivač preko otvora na bunaru i prosu žito po njemu, tako da se ništa nije znalo. (20) Onda Abšalomove sluge dođoše ženi u kuću i upitaše: "Gdje su Ahimaac i Jonatan?" A žena im reče: "Prešli su preko potoka." I kad ih oni potražiše pa ih ne nađoše, vratiše se u Jerusalem. (21) Desi se, pošto oni otiđoše, da njih dvojica iziđoše iz bunara i odoše da jave kralju Davidu; i rekoše oni Davidu: "Ustajte i brzo prijedite preko vode jer je tako i tako savjetovao Ahitofel protiv vas." (22) Tad se David i svi ljudi koji bijahu s njim podigoše i prijedite preko Jordana; i do zore ne ostade niko da nije prešao preko Jordana.

(23) A kad Ahitofel vidje da nisu poslušali njegova savjeta, on osedla magarca i krenu svojoj kući, u grad svoj, pobrinu se za kuću svoju pa se objesi; tako on umrije, i pokopaše ga u grob oca njegova. (24) Potom David dođe u Mahanajim. A Abšalom prijeđe preko Jordana, on i svi Israilci s njim. (25) Abšalom postavi Amasu za zapovjednika vojske umjesto Joaba. A Amasa je bio sin nekog čovjeka koji se zvao Jišmaelovac Jitra⁴⁵, koji je ušao k Abigajili, kćeri Nahaševoj, sestri Cerujinoj, majki Joabovoj. (26) I utabori se Israil i Abšalom u zemlji gileadskoj. (27) I kad David dođe u Mahanajim, Nahašev sin Šobi iz Rabe sinova Amonovih, Amielov sin Makir iz Lo-Debara, i Barzilaj, Gileadanin iz Rogelima, (28) donesoše postelje, zdjele, zemljano posuđe, pšenice, ječma, brašna, prženog žita, boba, sočivice, prženih sjemenki, (29) meda, usirena mlijeka, brava i kravljeg sira, da David i ljudi koji bijahu s njim jedu, jer rekoše: "Ljudi su ogladnjeli i umorili se i ožednjeli u pustinji."

Abšalomov poraz

18 Onda David pobroji ljude koji bijahu s njim i postavi nad njima zapovjednike hiljada i zapovjednike stotina. (2) I podijeli David vojsku na tri skupine⁴⁶: jednu trećinu pod zapovjedništvom Joaba, jednu trećinu pod zapovjedništvom Abišaja, sina Cerujina, brata Joabova, i jednu trećinu pod zapovjedništvom Itaja Gatijca. I reče kralj ljudima: "I ja ću zacijelo s vama poći." (3) Ali ljudi rekoše: "Ti ne smiješ ići, jer doista ako mi pobjegnemo, oni se neće obazirati na nas; pa i ako nas pola pogine, na nas se oni obazirati neće. Ali ti vrijediš kao deset hiljada nas; i zato je bolje da budeš spreman da nam iz grada u pomoć pritekneš." (4) Tad im kralj reče: "Učinit ću sve što se vama najboljim čini." Tako kralj stade kod kapije, a svi ljudi počeoše izlaziti po stotinama i hiljadama. (5) Kralj naloži Joabu, Abišaju i Itaju i reče: "Budite mi blagi prema mladiću Abšalomu." I svi su ljudi čuli kad je to kralj zapovjednicima svim naložio za Abšaloma. (6) Onda vojska iziđe u polje na Israila, i boj se odigra u šumi Efrajimovoj. (7) Israilsku vojsku ondje potukoše ljudi Davidovi, i velik je pokolj toga dana

⁴⁵ U nekim grčkim rukopisima stoji *Jišmaelovac Jitra*, a u hebrejskome tekstu *Israilac Jitra*. Ime *Jitra* varijanta je od *Jeter*.

⁴⁶ U hebrejskom tekstu stoji: *I posla David vojsku...*

bio – dvadeset hiljada ljudi. (8) Jer boj se tamo bješe proširio po svem kraju, i više je ljudi toga dana progutala šuma nego što ih je progutao mač.

(9) A Abšalom slučajno Davidovim ljudima pade u ruke. Abšalom je jahao na mazgi, a mazga je išla ispod gustoga granja velikoga hrasta. I glavu mu se zaglavi u drvetu, te on osta viseći između neba i zemlje, dok je mazga ispod njega otišla dalje. (10) Kad to vidje neki čovjek, on progovori Joabu i reče: “Eno, vidio sam Abšaloma kako visi na jednom hrastu.”

(11) Tad Joab reče čovjeku koji mu je to kazao: “Gle, vidio si ga?! Pa zašto ga onda nisi tamo sa zemljom sastavio? I ja bih ti dao deset srebrenjaka i pojas.”

(12) Čovjek reče Joabu: “Da primim u ruku i hiljadu srebrenjaka, ne bih digao ruku na kraljeva sina, jer smo čuli kad je kralj naložio tebi, Abišaju i Itaju rekavši: ‘Čuvajte mi mladića Abšaloma!’ (13) A da sam se ja nevjerno ponio prema životu njegovu – a kralju ništa skriveno ne ostaje – onda bi ti sam postrani stajao.”

(14) Tad Joab reče: “Neću ja ovdje dangubiti s tobom!” Onda uze u ruke tri koplja i zabode ih Abšalomu u srce dok je ovaj još bio živ usred hrasta.

(15) I primače se deset mladića, Joabovih štitonoša, te udariše po Abšalomu i ubiše ga.

(16) Onda Joab zapuha u trubu, i ljudi se vratiše iz potjere za Israilom, jer ih je Joab zaustavio. (17) Oni uzeše Abšaloma i baciše ga u duboku jamu u šumi i navališe na nj vrlo veliku gomilu kamena. I sav Israil umače, svako u čador svoj. (18) A Abšalom za svoga života bijaše sebi podigao stup u Kraljevoj dolini, jer mišljaše: “Nemam sina da sačuva spomen na ime moje.” Zato je on taj stup nazvao po imenu svome, i on se i dan-danas zove Abšalomov spomenik.

Davidu javljaju da je Abšalom poginuo

(19) Onda Ahimaac, sin Cadokov, reče: “Molim te pusti me da potrčim i dojavim kralju da ga je Jahve izbavio iz ruku neprijatelja njegovih.”

(20) Ali Joab mu reče: “Ti nisi taj koji će danas odnijeti vijesti, nego ih drugi dan odnesi; a danas ne nosi vijesti jer je poginuo kraljev sin.”

(21) Onda Joab reče Kušijcu: “Idi reci kralju šta si vidio.” I Kušijac se pokloni Joabu i otrča.

(22) A Ahimaac, sin Cadokov, ponovo reče Joabu: “Šta bilo da bilo, molim te pusti me da i ja otrčim za Kušijcem.”

Ali Joab odgovori: “Zašto bi trčao, sine moj, kad nećeš dobiti nagradu ako odeš?”

(23) “Šta bilo da bilo”, reče on, “ja ću trčati.”

Onda mu ovaj reče: “Trči.” Tad Ahimaac otrča putem preko ravnice i preteče Kušijca.

(24) A David je sjedio među dvjema kapijama, kad se pope stražar na krov kapije kod zida te podiže oči i pogleda, i gle, neki je čovjek trčao sam. (25) Stražar zovnu kralja i obavijesti ga o tom. A kralj reče: “Ako je sam, dobra mu je vijest u ustima.” A onaj se primicao sve više.

(26) Onda stražar ugleda još jednog čovjeka kako trči; i zovnu stražar čuvara kapije i reče: “Eno još jednog čovjeka koji trči sam!”

A kralj reče: “I taj nosi dobru vijest.”

(27) Stražar reče: “Izgleda mi da onaj prvi trči kao Cadokov sin Ahimaac.”

A kralj reče: “To je dobar čovjek i nosi dobru vijest.” (28) Ahimaac viknu kralju: “Mir!” I pred kraljem on licem na tlo pade. I reče on: “Blagoslovljen je Jahve, Bog tvoj, koji vam je predao ljude što digoše ruku na gospodara moga, kralja.”

(29) Kralj upita: “Je li sve dobro s mladićem Abšalomom?”

A Ahimaac odgovori: “Kad je Joab poslao kraljeva slugu – slugu tvog – vidio sam veliku strku, ali ne saznadoh šta se zbilo.”

(30) Tad kralj reče: “Odmakni se i stani tamo.” Tako se on odmaknu i mirno stade.

(31) Uto dođe Kušijac i reče: “Neka gospodar moj, kralj, primi dobru vijest, jer te je Jahve danas izbavio iz ruku svih onih koji se digoše protiv tebe.”

(32) Tad kralj upita Kušijca: “Je li sve dobro s mladićem Abšalomom?”

A Kušijac odgovori: “Neka neprijatelji gospodara moga, kralja, i svi koji se dignu protiv tebe da ti nažao učine prođu kao mladić taj!”

⁴⁷(33) Kralja to duboko potrese, te se on pope u gornju odaju nad kapijom i zaplaka. I ovako je govorio dok je hodao: “O sine moj Abšalome, sine moj, sine moj Abšalome! Da sam bogdo ja umjesto tebe umro, o Abšalome, sine moj, sine moj!”

Davidova žalost za sinom

19 Onda javiše Joabu: “Eno, kralj plače i tuguje za Abšalomom.” (2) Pobjeda se toga dana za svu vojsku pretvori u žalost, jer je vojska čula

⁴⁷ U hebrejskom tekstu 19:1.

da se toga dana govori: "Kralj je ožalošćen zbog sina svog." (3) Tako vojska krišom dođe u grad toga dana, onako kako se osramočena vojska šulja kad bježi iz boja. (4) Kralj pokri svoje lice i glasno povika: "O sine moj Abšalome, o Abšalome, sine moj, sine moj!" (5) Onda Joab dođe kralju u kuću i reče: "Danas si ti zastidio lica svih sluga svojih, koji su danas spasili život tebi i sinovima i kćerima tvojim, ženama tvojim i prilježnicama tvojim, (6) jer voliš one koji te mrze, a mrziš one koji te vole. Gle, danas si ti pokazao da ti zapovjednici i vojnici ne znače ništa; ta ja znam da bi ti danas bilo pravo kad bi Abšalom bio živ, a svi mi mrtvi. (7) Zato sad ustani, iziđi i progovori lijepo slugama svojim, jer, Jahvom ti se kunem, ako ne iziđeš, ni jedan jedini čovjek neće noćas s tobom ostati, a to će ti biti gore od sveg zla koje te snašlo od mladosti pa do sada."

Davidov povratak na tron

(8) Tad kralj ustade i sjede na kapiju. Kad rekoše svim ljudima: "Eno kralj sjedi na kapiji", tad sav narod dođe pred kralja.

A Israilci bijahu pobjegli, svaki u svoj čador. (9) Svi su se ljudi po svim plemenima Israilovim prepirali i govorili: "Kralj nas je izbavio iz ruku neprijatelja naših i spasio nas iz ruku filistinskih, a sad je pobjegao iz zemlje zbog Abšaloma. (10) Ali Abšalom, kojeg smo mi pomazali da vlada nad nama, poginuo je u boju. Pa zašto o povratku kralja ništa ne govorite?"

(11) Potom kralj David poruči svećenicima Cadoku i Abiataru: "Progovorite starješinama Jehudinim i recite: 'Zašto biste vi bili posljednji koji će dovesti kralja natrag u dvor njegov, kad je ono što se govori u svem Israilu doprlo do kralja⁴⁸? (12) Vi ste braća moja, vi ste moja kost i meso moje. Pa zašto biste vi bili posljednji koji će dovesti kralja natrag?' (13) Recite Amasi: 'Zar ti nisi moja kost i meso moje? Bog meni tako učinio, i još gore, ako ti umjesto Joaba odsad ne budeš zapovjednik vojske moje.'" (14) Tako on ujedini srca svih ljudi Jehudinih kao jedno, te oni poručise kralju: "Vratite se, ti i svi ljudi tvoji." (15) Kralj se onda vrati i dođe do Jordana, a Jehudinci dođoše u Gilgal, kralju u susret, da prevedu kralja preko Jordana.

(16) Onda Šimej, sin Gerin, Benjaminovac iz Bahurima, pohitje i siđe s ljudima Jehudinim u susret

kralju Davidu. (17) S njim bijaše hiljadu Benjaminovaca, i Ciba, sluga u kući Šaulovoj, i njegovih petnaest sinova i njegovih dvadeset slugu s njima; i oni odjuriše pred kralja do Jordana. (18) Dovezli su splav da prevedu kraljevu čeljad i da urade ono što je njemu bilo drago. I Šimej, sin Gerin, pade pred kralja kad se ovaj spremao prijeći preko Jordana. (19) I on reče kralju: "Neka me moj gospodar ne smatra krivim i neka ne spominje šta je sluga tvoj učinio krivo onoga dana kad je gospodar moj, kralj, izišao iz Jerusalema, i neka to kralj ne uzima k srcu. (20) Jer sluga tvoj zna da je zgriješio; a evo, danas sam došao ja, prvi iz sve kuće Jozefove, da siđem u susret gospodaru svome, kralju."

(21) Ali Cerujin sin Abišaj reče: "Zar Šimeja ne bi trebalo smrću kazniti zbog toga što je proklinjao pomazanika Jahvina?"

(22) Onda David reče: "Šta ja imam s vama, o sinovi Cerujini, pa da mi vi danas neprijatelji budete? Zar danas bilo koga u Israilu treba ubiti? Ta zar ja ne znam da sam ja danas kralj u Israilu?" (23) Kralj reče Šimeju: "Nećeš umrijeti." Tako mu se kralj zakle.

(24) Onda Šaulov unuk Mefibošet siđe kralju u susret; i on nije hajao za noge svoje niti je podrezivao brkove svoje niti je prao odjeću svoju od dana kad je kralj otišao pa sve do dana kad se u miru povratio Jerusalemu. (25) Kad dođe kralju u susret, kralj ga upita: "Zašto ne pođe sa mnom, Mefibošete?"

(26) A on odgovori: "O gospodaru moj, kralju, sluga me moj⁴⁹ prevario; jer sluga tvoj reče: 'Osedlat ću sebi magarca da ga uzjašem i idem s kraljem; ta sluga je tvoj hrom. (27) I još je on pred gospodarom mojim, kraljem, oklevetao slugu tvoga, ali je gospodar moj, kralj, kao anđeo Božiji, zato čini ono što je dobro u očima tvojim. (28) Jer svi ukučani oca moga ne bjehu drugo do mrtvaci pred gospodarom mojim, kraljem; ali si ti posadio slugu svoga među one koji jedu za stolom tvojim. Ta kakvo još pravo imam ja da se i dalje žalim kralju?" (29) Kralj mu tad reče: "Zašto još uvijek govoriš o stvarima svojim? Riješio sam: ti i Ciba podijelite polja."

(30) Mefibošet reče kralju: "Neka on uzme i sve kad se gospodar moj, kralj, živ i zdrav vratio kući svojoj."

(31) I Gileadanin Barzilaj bješe sišao iz Rogelima; i krenu on ka Jordanu s kraljem da ga otprati preko

⁴⁸ U hebrejskom tekstu stoji dodatak *i dvora njegov*, a u grčkom ga nema.

⁴⁹ Tj. Ciba.

Jordana. (32) A Barzilaj bijaše veoma star: bilo mu je osamdeset godina; i on je kralju opskrbu davao dok je on boravio u Mahanajimu, jer bijaše veoma bogat čovjek. (33) Kralj reče Barzilaju: "Pođi sa mnom na onu stranu, pa ću te ja u Jerusalemu kod sebe izdržavati."

(34) Ali Barzilaj reče kralju: "Koliko ću dugo ja još živjeti pa da idem gore s kraljem u Jerusalem? (35) Sad mi je osamdeset godina. Umijem li razlikovati dobro od zla? I može li slugi tvome goditi što jede i pije? I mogu li ja još čuti glas pjevača i pjevačica? Zašto bi onda sluga tvoj bio na teret gospodaru mome, kralju? (36) Tvoj će sluga samo prijeći preko Jordana s kraljem. Zašto da me kralj nagrađuje takvom nagradom? (37) Molim te dopusti da se sluga tvoj vrati, da umrem u gradu svome, kod groba oca svoga i majke svoje. A evo sluge tvoga Kimhama⁵⁰, neka on s gospodarem mojim, kraljem, na onu stranu prijeđe, i učini mu što je dobro u očima tvojim."

(38) Kralj reče: "Kimham će sa mnom na onu stranu prijeći, i ja ću mu učiniti što bude dobro u očima tvojim; i što god zatražiš od mene, ja ću ti učiniti." (39) Sav narod prijeđe preko Jordana, a prijeđe i kralj. Potom kralj poljubi Barzilaja i blagoslovi ga, a Barzilaj se vrati u mjesto svoje.

(40) I krenu kralj u Gilgal, a Kimham krenu s njim; i svi ljudi Jehudini i polovina Israilovih ljudi pratili su kralja. (41) I gle, svi Israilci dođoše kralju te mu govorahu: "Zašto te braća naša Jehudinci ukradoše i odvedoše kralja i ukućane njegove i sve ljude Davidove s njim preko Jordana?"

(42) Onda svi Jehudinci odgovoriše Israilcima: "Nama je kralj blizak rod. Zašto se onda ljutite zbog toga? Jesmo li mi ikad jeli na kraljev račun i jesmo li išta sebi uzeli?"

(43) Ali Israilci odgovoriše Jehudincima i rekoše: "Mi imamo deset udjela u kralju, zato mi i imamo više prava na Davida nego vi. Zašto onda postupate prema nama prezrivo? Zar nismo mi prvi posavjetovali da se kralj dovede natrag?" Ali riječi Jehudinaca bijahu oštrije od riječi Israilaca.

Pobuna Šebe

20 I zadesi se tamo nekakav nitkov po imenu Šeba, sin Bikrijeva, Benjaminovac; i on zapuha u trubu i povika: "Mi nemamo udjela u

Davidu, niti imamo baštine u sinu Jišajevu; svaki čovjek čadoru svome, o Israile!" (2) Tako svi Israilci ostaviše Davida i pođoše za Bikrijevim sinom Šebom, ali Jehudinci stupahu čvrsto uz svoga kralja, od Jordana pa sve do Jerusalema.

(3) Onda David dođe u dvor svoj u Jerusalemu, i uze kralj deset žena – prilježnica koje bješe ostavio da čuvaju kuću – pa ih stavi pod stražu i opskrbi ih hranom, ali ne uđe k njima. Tako su one bile zatvorene sve do dana smrti svoje, živeći kao udovice.

(4) Onda kralj reče Amasi: "Sazovi mi Jehudince za tri dana i ti sam budi ovdje." (5) Tako Amasa ode da pozove Jehudince, ali se zadržao duže nego što mu kralj bješe odredio. (6) Tad David reče Abišaju: "Sad će nam Bikrijevi sin Šeba učiniti više štete nego Abšalom; uzmi sluge gospodara svoga i kreni u potjeru za njim, da se ne domogne utvrđenih gradova i ne pobjegne nam." (7) Tako Joabovi ljudi iziđoše za njim, i Kerećani i Pelećani i svi junaci s njima; i iziđoše iz Jerusalema u potjeru za Bikrijevim sinom Šebom.

(8) Kad su bili kod velikog kamena u Gibeonu, iziđe pred njih Amasa. A Joab na sebi imao je boju u koricama privezan za pas; i dok je on išao naprijed, kama mu ispade. (9) Joab reče Amasi: "Jesi li dobro, brate moj?" I uhvati Joab svojom desnicom Amasu za bradu da ga poljubi. (10) Ali Amasa nije pazio na mač koji je Joabu bio u ruci, pa ga ovaj udari njime u trbuh i prosu mu utrobu na zemlju, i više ga ne udari, a ovaj umrije. Onda Joab i brat njegov Abišaj krenuše u potjeru za Bikrijevim sinom Šebom.

(11) A tamo je pokraj Amase stajao jedan od Joabovih momaka i govorio: "Kome je god draži Joab i ko je god za Davida neka slijedi Joaba!" (12) A Amasa je ležao plivajući u krvi nasred puta. I kad taj čovjek vidje da svi ljudi zastaju, on odvuče Amasu s puta u polje i baci neku haljinku preko njega, pošto je vidio da svako ko naiđe kraj njega zastane. (13) Čim je Amasa bio uklonjen s puta, svi ljudi pođoše za Joabom da gone Bikrijeva sina Šebu.

Smirenje pobune

(14) A Šeba prođe kroza sva plemena Israilova do Abel Bet-Maake, i svi Berićani; i okupiše se oni te pođoše za njim. (15) [Joab i vojska njegova] dođoše i okružiše ga u Abel Bet-Maaki, te digoše

⁵⁰ Kimham – sin Barzilaja.

nasip oko grada, a bio je uz bedeme; i svi ljudi koji bijahu s Joabom stadoše potkopavati zid da ga obore. (16) Tad jedna mudra žena povika iz grada: "Čujte! Čujte! Molim vas recite Joabu da dođe ova- mo da ja govorim s njim." (17) Tako joj on priđe, a žena upita: "Jesi li ti Joab?"

A on odgovori: "Jesam."

Onda mu ona reče: "Poslušaj riječi sluškinje svoje."

A on reče: "Slušam."

(18) Onda ona progovori i reče: "Nekoć bi govorili: 'Oni će sigurno pitati za savjet u Abelu, i tako bi riješili spor. (19) Ja sam od onih koji su miroljubivi i vjerni u Israilu. Ti gledaš da uništiš jedan grad, baš maticu u Israilu. Zašto bi proždri baštinu Jahvinu?"

(20) Joab odgovori: "Daleko, daleko od mene bilo da ja progutam ili uništim! (21) Nije tako, nego je jedan čovjek iz brda Efrajimovih po imenu Šeba, sin Bikrijeva, digao ruku na kralja Davida. Samo njega predajte, i ja ću se udaljiti od grada."

A žena reče Joabu: "Eto, njegovu ćemo ti glavu preko zida baciti." (22) Onda žena stade pred narod sav i mudro ih posavjetova. I oni odsjekoše glavu Bikrijevu sinu Šebi i baciše je Joabu. Onda on zupuha u trubu, te se njegovi ljudi razidoše od grada, svaki u čador svoj. I Joab se vrati kralju u Jerusalem.

Davidovi visoki dužnosnici

(23) Joab je zapovijedao svom vojskom Israilovom, a Jehojadin sin Benaja zapovijedao je Kerećanima i Pelećanima; (24) Adoram je zapovijedao prisilnim radnicima, a Ahiludov sin Jehošafat bio je bilježnik; (25) Ševa je bio tajnik, a Cadok i Abiatar bili su svećenici; (26) a i Jairanin Ira bio je Davidov svećenik.

Osveta Gibeonaca

21 I zavlada glad u danima Davidovim tri uzastopne godine, te se David obrati Jahvi. A Jahve reče: "To je zbog Šaula i njegove okrvavljene kuće, jer je on pobio Gibeonce."

(2) Stoga kralj pozva Gibeonce i progovori im – a Gibeonci nisu bili sinovi Israilovi, nego preostali Amorejci; sinovi Israilovi bili su im se zakleli na savez, ali je Šaul, u svojoj gorljivosti za sinovima Israilovim i Jehudinim, gledao da ih pobije. (3) David ovako upita Gibeonce: "Šta da učinim za vas? I kako da učinim okajanje, pa da vi blagoslovite baštinu Jahvinu?"

(4) Tad mu Gibeonci rekoše: "Mi ne tražimo ni srebra ni zlata od Šaula ili kuće njegove, niti nam je do tog da ikoga pogubimo u Israilu."

A on reče: "Učinit ću za vas sve što mi kažete."

(5) Onda oni rekoše kralju: "Čovjek koji nas je uništavao i koji je smišljao da nas zatre, da nas ne bude nigdje unutar međa Israilovih – (6) neka nam od njegovih potomaka sedam ljudi predaju da ih objesimo pred Jahvom u Gibei Jahvina odba- ranika Šaula."

A kralj reče: "Ja ću vam ih predati."

(7) Ali kralj poštedi Mefibošeta, sina Šaulovog sina Jonatana, zbog zakletve Jahvom koja je bila položena među njima, među Davidom i Šaulovim sinom Jonatanom. (8) Tako kralj uze dvojicu sinova Ricpe, kćeri Ajine, Armonija i Mefibošeta, koje ona bješe rodila Šaulu, i petericu sinova Merabe⁵¹, kćeri Šaulove, koje ona bješe rodila Adrielu, sinu Meholaćanina Barzilaja. (9) Potom ih on predade u ruke Gibeoncima te ih oni objesiše u gori pred Jahvom, tako da njih sedmerica zajedno poginuše, a pogubiše ih u prvim danima žetve, kad je počinjala žetva ječma.

(10) A Ricpa, kći Ajina, uze kostrijet te ga prostrije sebi na stijenu, od početka žetve pa sve dok kiša s neba na mrtva tjelesa ne pade; i ona ne dade pti- cama nebeskim da se na njih spuštaju danju niti zvijerima poljskim noću. (11) Kad javiše Davidu šta je Ajina kći Ricpa, prilježnica Šaulova, uradila, (12) David ode i uze kosti Šaulove i kosti sina njegova Jonatana od stanovnika Jabeš-Gileada, koji ih bijahu potajno uzeli s trga betšanskoga, gdje su ih Filistinci bili objesili onoga dana kad potukoše Šaula u Gilboi. (13) On odnese odande Šaulove kosti i kosti sina njegova Jonatana, a skupiše i kosti onih koji bijahu obješeni. (14) Oni pokopaše Šaulove kosti i kosti sina njegova Jonatana u zemlji Benjaminovoj, u Celi, u grobu Šaulova oca Kiša; tako oni uradiše sve što kralj bijaše zapovjedio, a poslije toga Jahve usliši molitvu za zemlju.

Sukobi s Filistincima i junaštva Israilaca

(15) Kad opet izbi rat između Filistinaca i Israila, David siđe sa svojim ljudima; i kako su se tukli s Filistincima, Davida obuže umor. (16) Tad Išbi-Benob, jedan od potomaka Rafahovih⁵², čije je koplje

⁵¹ U dva hebrejska rukopisa i u sirjačkom stoji *Merabe*, a u ostalim hebrejskim rukopisima *Mikale*.

⁵² Rafah – gorostas, div.

bilo teško tri stotine šekela⁵³ bronze i o čijem je pasu bio nov mač, povika da će ubiti Davida. (17) Ali Cerujin sin Abišaj priteče Davidu u pomoć te udari Filistinca i ubi ga. Tad se Davidu ljudi njegovi zakleše riječima: "Nećeš više ići s nama u boj, da ne bi ugasio svjetiljku Israilovu!"

(18) I desi se poslije toga da opet izbi rat s Filištincima u Gobu; tad Hušanin Sibekaj pogubi Safa, jednog od potomaka Rafahovih.

(19) Onda opet izbi rat s Filištincima u Gobu, pa Elhanan, sin Jaare-Oregima Betlehemca, pogubi Golijata iz Gata⁵⁴, čija je motka koplja bila kao vratilo na tkalačkom stanu.

(20) Opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki čovjek visoka rasta koji je imao dvadeset i četiri prsta, po šest prstiju na rukama i po šest na nogama; a i on je bio Rafahov potomak. (21) Kad je počeo prkositi Israilu, ubio ga je Jonatan, sin Šimeja, brata Davidova.

(22) Ta su četverica Rafahovi potomci u Gatu, a pali su od Davidove ruke i od ruku sluga njegovih.

Davidov psalam izbavljenja

22 I progovori David Jahvi riječi ove pjesme onoga dana kad ga Jahve izbavi iz ruku svih neprijatelja njegovih i iz ruku Šaulovih. (2) On reče:

"Jahve je hridina moja i utvrda moja i izbavitelj moj.

(3) Bože moj, stijeno moja, kojoj se ja utječem, štitu moj i rože spasenja moga⁵⁵, uporište moje i utočište moje,

spasitelju moj, ti me od nasilja čuvaš.

(4) Zovnem Jahvu, koji je hvale dostojan, i spašen sam od dušmana svojih.

(5) Valovi me smrti opkoliše, bujice me propasti preplaviše,

(6) užad me šeolska opasaše, stupice smrti preda me izbiše.

(7) U nevolji svojoj zovnuh Jahvu, jesam, zavapio sam Bogu svome; iz svoga hrama on ču glas moj, i vapaj moj za pomoć doprije mu do ušiju.

(8) Onda se zemlja potrese i podrhta,

temelji se neba tresijahu

i bijahu uzdrmani, jer on ljut bješe.

(9) Iz nozdrva njegovih dim se diže, iz njegovih usta vatra suknu, ugljen se od nje palio.

(10) On savi i nebesa, te siđe, pod nogama mu mrkla tmina.

(11) On zajaha kerubina i poletje, i vinu se na krilima vjetra.

(12) On učini tminu pokrovom svojim oko sebe, tminu voda, tmaste oblake nebeske.

(13) Od sjaja pred njim ugljen se vatreni raplamsa.

(14) Jahve zagrmje s neba, i Svevišnji pusti glas svoj.

(15) I odape on strijele i rasprši ih⁵⁶, udari munjom i razbi ih.

(16) Tad se udubine morske ukazaše, temelji svijeta ogolješe

od ukora Jahvinog,

od udara daha iz nozdrva njegovih.

(17) On pruži ruku odozgo i uze me; on me iz silnih voda izvuče.

(18) On me izbavi od jakog neprijatelja moga, od onih koji me mrze, jer oni bijahu prejaki za me.

(19) Suprotstaviše mi se na dan nesreće moje, ali Jahve bijaše oslonac moj.

(20) On me i izvede na širinu, on me spasi jer sam mu drag.

(21) Jahve me nagradi po mojoj pravednosti; po čistoći ruku mojih on mi namiri.

(22) Jer čuvah ja puteve Jahvine, i ne udaljovah se od Boga svog.

(23) Jer sve su odredbe njegove preda mnom; a propise njegove nisam ostavio.

(24) Bijah i nedužan pred njim, i čuvah se grijeha svoga.

(25) Zato mi je Jahve po mojoj pravdi namirio, po mojoj čistoći u očima njegovim.

(26) S vjernim ti si vjeran, s besprijekornim, i ti si besprijekoran.

(27) S čistim ti si čist,

a s pokvarenim ti si pronicljiv.

(28) Jer ti spašavaš narod ponizni, a oči su ti na objesnom, kojeg ponižavaš.

(29) Jer ti si svjetiljka moja, o Jahve;

i Jahve obasjava tminu moju.

(30) Jer s tobom ja mogu na četu udariti;

⁵³ Tri stotine šekela – 3,5 kg.

⁵⁴ Ili: *Elhanan, sin Jairov, pogubi Lahmija, brata Golijata iz Gata...* Up. Ljetopisi I 20:5.

⁵⁵ *Rože spasenja moga* – u značenju: *Moćni moj spasitelju.*

⁵⁶ Tj. neprijatelj.

s Bogom svojim ja mogu zid preskočiti.

(31) A Bog – njegov je put savršen; riječ je Jahvina bez mahane; on je štiti svima koji se njemu utječu.

(32) Jer ko je Bog mimo Jahve? I ko je stijena osim našega Boga?

(33) Bog je moja utvrda jaka; i čini mi put sigurnim.

(34) On mi daje noge kao u košute i postavlja me na uzvisine moje.

(35) On vježba moje šake za boj, pa mi ruke mogu saviti luk bronzani.

(36) Ti mi daješ i štiti spasenja svoga, i naklonost me tvoja velikim čini.

(37) Ti povećavaš korake moje, i noge moje ne posklizavaju.

(38) Gonio sam dušmane svoje i uništio ih, i nisam se vratio dok nisu zatrti bili.

(39) Mrskao sam ih tako da se nisu mogli dići; pod noge su mi padali.

(40) Jer ti me snagom za boj opasa; ti mi podvrgnu one koji se dižu na me.

(41) Ti učini i da dušmani moji leđa mi u bijegu okrenu,

i ja uništih one koji me mrze.

(42) Oni zavapiše u pomoć, ali ne bješe nikoga da ih spasi;

vapiše i Jahvi, ali on im se ne odazva.

(43) Potom ih smrvih kao zemljinu prašinu; kao blato po ulicama zgnječih ih i zgazih.

(44) Ti me izbavi od prepiranja naroda mog; zadrži me glavarem narodâ; narod koji ne poznavah meni služi.

(45) Tuđinci mi se podvrgavaju; čim me čuju, pokore mi se.

(46) Tuđinci gube srčanost i drščući iz utvrda svojih izlaze.

(47) Živio Jahve! Slava stijeni mojoj! Uzvišen neka je Bog, stijena spasenja moga,

(48) Bog koji me osvećuje i podvrgava mi narode!

(49) On me izbavlja od dušmana mojih; ti me podižeš iznad onih koji se dižu na me; ti me spašavaš od nasilnika.

(50) Zato ću ti ja zahvaljivati, o Jahve, među narodima,

i pjevat ću slave imenu tvome.

(51) Jahve daje velike pobjede kralju svome, i iskazuje ljubav pomazaniku svome, Davidu i sjemenu njegovu do vijeka.”

Posljednje riječi Davidove

23 A ovo su posljednje riječi Davidove:

“David, sin Jišajev, očituje, čovjek koji bijaše visoko uzdignut očituje, pomazanik Boga Jakovljeva, i ljubljenik Jakoga Israilova⁵⁷.

(2) Duh Jahvin govori kroza me, i riječ njegova na mome jeziku bješe.

(3) Bog Israilov reče, stijena mi Israilova progovor:

‘Ko nad ljudima pravedno vlada, ko u strahu od Boga vlada,

(4) on je kao jutarnje svjetlo kad sunce grane, jutro bez oblaka,

kad mehka trava iz zemlje niče, kroz sunce poslije kiše.’

(5) Zbilja, nije li takva kuća moja kod Boga?

Jer on je sklopio vječni savez sa mnom, sve uredio i utvrdio;

za sve spasenje moje i svaku želju moju, zar on zbilja neće dati da to uspije?

(6) A nedostojni – svaki će od njih odbačen biti kao trnje,

jer se u ruku uzeti ne mogu.

(7) I čovjek koji ih dira

mora se gvožđem i motkom kopljanom opremiti; a oni će tu gdje jesu vatrom potpuno spaljeni biti.”

Popis junaka

(8) Ovo su imena Davidovih junaka: Hakmonac Jišbaal⁵⁸, poglavar zapovjednikâ, kojega su zvali Adino Eznijac jer je jednom od ruke njegove osam stotina ljudi palo⁵⁹. (9) A iza njega bijaše Eleazar, sin Dode Ahošanina, jedan od trojice junaka koji bijahu s Davidom kod Pas-Damima⁶⁰ kad su iza-zivali Filistinca koji se bijahu tamo okupili za boj, a Israilci se bijahu povukli. (10) On se diže te stade udarati po Filistincima dok mu se ruka ne umori i ne zalijepi se za mač, i Jahve dade veliku pobjedu toga dana, i ljudi se vratiše za njim samo da plijen pokupe.

⁵⁷ Ili ...i ljubljeni pjesnik Israilov.

⁵⁸ U nekim grčkim rukopisima stoji *Hakmonac Jišbaal*. Hebrejski rukopisi imaju *Tahkemonac Jošeb-Bašebet*.

⁵⁹ Ili ...zapovjednikâ; on je svojim kopljem zavitalao protiv osam stotina, pobivši ih odjednom.

⁶⁰ *Kod Pas-Damima*: u hebrejskom tekstu stoji *tamo*. Up. Lje-topisi I 11:13.

(11) A iza njega bijaše Šama, sin Ageja Hararca. I okupiše se Filistinci u Lehiju gdje bješe jedan komad zemlje pun sočvice, a ljudi bijahu pobjegli od Filistinaca. (12) Ali on stade nasred tog komada zemlje te ga stade braniti i tući Filistinice; i Jahve dade veliku pobjedu.

(13) Onda trojica od trideseterice poglavara siđoše i dođoše Davidu u Adulamsku pećinu u vrijeme žetve, dok je četa filistinska taborovala u Refajimskoj dolini. (14) David je tada bio u utvrđi svojoj, a filistinska je posada bila u Betlehemu. (15) David zaželje vode i reče: "O, kad bi mi neko donio vode iz bunara kod betlehemske kapije da se napijem!" (16) Tako se tri junaka probiše kroz filistinski tabor i zahvatiše vode iz bunara kod betlehemske kapije, uzeše je i odnesoše Davidu. Ali David je ne htjede popiti, nego je proli Jahvi⁶¹ (17) i reče: "Daleko od mene bilo, o Jahve, da ja to učinim! Zar da pijem krv ljudi koji su opasnosti izložili živote svoje?" Zato je David ne htjede popiti. To su ta trojica junaka učinila.

(18) Abišaj, brat Joabov, sin Cerujin, bijaše poglavar trideseterice⁶². On zamahnu kopljem svojim na tri stotine ljudi i pobi ih; i proslavi se kao trideseterica. (19) Njega su od trideseterice cijenili najviše, zato je postao njihov zapovjednik, ali nije dostigao prvu trojicu.

(20) Jehojadin sin Benaja, sin junaka iz Kabceela, koji je činio junačka djela, ubio je dva sina Ariela iz Moaba. On je još jednog snježnog dana sišao i ubio lava u jami. (21) Ubio je i nekog Egipćanina, čovjeka golema. U ruci tog Egipćanina bilo je koplje, ali je on sišao k njemu s toljagom i istrgnuo mu koplje iz ruke te ga ubio njegovim vlastitim kopljem. (22) To je učinio Jehojadin sin Benaja, i proslavio se kao i ona trojica junaka. (23) On je bio cijenjen među tridesetericom, ali nije dostigao onu trojicu. I David ga postavi nad stražu svoju.

(24) Među tridesetericom bijahu: Joabov brat Asahel, Elhanan sin Dode iz Betlehema, (25) Šama iz Haroda, Elika iz Haroda, (26) Helec iz Peleta, Ira sin Ikeša iz Tekoe, (27) Abiezer iz Anatota, Mebunaj iz Huše, (28) Calmon iz Ahoha, Maharaj iz Netofe, (29) Heleb sin Baane iz Netofe, Itaj sin Ribaja iz Gibee sinova Benjaminovih, (30) Benaja iz Piratona, Hidaj od Gaških potoka, (31) Abi-

-Albon iz Arbe, Azmavet iz Barhuma, (32) Eljahba iz Šaalbona, sinovi Jašenovi, Jonatan (33) sin Šamaha⁶³ iz Harara, Šararov sin Ahijam iz Arara, (34) Ahasbajev sin Elifelet iz Maake, Eliam, sin Ahitofelov, iz Gila, (35) Hecro iz Karmela, Paaraj iz Araba, (36) Natanov sin Igal iz Cobe, Bani iz Gada, (37) Amonac Celek, Naharaj iz Beerota, štitonoša Cerujina sina Joaba, (38) Ira iz Jatira, Gareb iz Jatira, (39) Hitijac Urija – trideset i sedam u svemu.

Popis naroda

24 I opet srdžba Jahvina planu na Israila i potaknu Davida protiv njih govoreći: "Idi, izbroj Israelce i Jehudince." (2) Kralj reče Joabu, zapovjedniku vojske, koji bijaše s njim: "Prođite sad kroza sva plemena Israelova, od Dana do Beeršebe, i popišite narod, da znam koliko ima naroda."

(3) Ali Joab reče kralju: "Neka Jahve, Bog tvoj, doda narodu još stotinu puta ovoliko koliko ga ima sada, dok oči gospodara moga, kralja, još vide, ali zašto gospodar moj, kralj, želi takvo što?"

(4) Ipak, kraljeva riječ prevlada Joaba i zapovjednike vojske. Zato Joab i zapovjednici vojske iziđoše od kralja da popišu narod israillski. (5) Prijeđoše oni preko Jordana i utaboriše se u Aroeru, na južnoj strani grada što je u sredini doline Gad i prema Jazeru. (6) Potom dođoše u Gilead i u Kadeš u zemlji hititskoj⁶⁴, a onda dođoše u Dan, Ijon⁶⁵ i naokolo u Cidon; (7) potom dođoše do utvrde Tira i u sve gradove Hivijaca i Kanaanaca, i iziđoše u Beeršebu, na jug Jehude. (8) Tako, kad prođoše kroza svu zemlju, vratiše se u Jerusalem nakon devet mjeseci i dvadeset dana. (9) I Joab dade kralju popis naroda: u Israilu bijaše osam stotina hiljada junaka koji su potezali mač a u Jehudi bijaše pet stotina hiljada ljudi.

(10) A Davida je boljelo srce nakon što je prebrojio ljude. Zato David reče Jahvi: "Silno sam zgriješio u onome što sam učinio. Ali sad, o Jahve, molim te, ukloni krivicu slugu svoga, jer sam vrlo nerazborito postupao."

(11) Kad ujutro David ustade, riječ Jahvina dođe proroku Gadu, Davidovu vidovnjaku: (12) "Idi i

⁶¹ Tj. kao žrtvu ljevanicu.

⁶² Tako je u dva hebrejska rukopisa i u sirjačkom tekstu; u mazoetskom tekstu stoji *trojice*. Isto je i u nastavku ovoga stavka.

⁶³ U nekim grčkim rukopisima stoji *sin Šamaha*, a u hebrejskom tekstu *Šamah*.

⁶⁴ U grčkim rukopisima stoji u *Kadeš u zemlji hititskoj*, a u hebrejskom tekstu u *zemlji Tahtim-Hodšija*.

⁶⁵ Ili u *Dan-Jaan*.

progovori Davidu: Ovako veli Jahve: Nudim ti troje: izaberi sebi jedno od toga da ti učinim.”

(13) Tako Gad dođe Davidu i reče mu: “Hoćeš li da tri godine⁶⁶ zavlada glad u zemlji tvojoj, ili da tri mjeseca bježiš pred neprijateljima svojim dok te oni budu gonili, ili tri dana da bude kuga u zemlji tvojoj? Sad razmisli i vidi kakav ću odgovor odnijeti onome koji me je poslao.” (14) Tad David reče Gadu: “Na velikoj sam mucu! Neka sad Jahvi u ruke padnemo, jer je milost njegova velika. Ali ne daj da padnem u ljudske ruke.”

Jahve šalje kugu

(15) Tako Jahve⁶⁷ od tog jutra pa do vremena određenog posla kugu na Israila, te umrije sedamdeset hiljada ljudi od Dana do Beeršebe. (16) Kad anđeo pruži ruku svoju prema Jerusalemu da ga uništi, sažali se Jahve zbog te nesreće pa reče anđelu koji je zatirao narod: “Dosta je! Sad povuci ruku svoju!” A anđeo Jahvin bijaše kod gumna Araunaha Jebusejca.

(17) Onda David, kad ugleda anđela koji je ubijao narod, progovori Jahvi i reče: “Evo, ja sam zgriješio i zlo učinio, ali ove ovce – šta su one učinile? Molim te neka ruka tvoja udari na me i kuću oca moga.”

David podiže žrtvenik

(18) Tako Gad dođe Davidu toga dana te mu reče: “Idi gore i podigni žrtvenik Jahvi na gumnu Araunaha Jebusejca.” (19) I David ode gore onako kako Gad reče, baš onako kako Jahve bješe zapovjedio.

(20) Araunah pogleda dolje i ugleda kralja i sluge njegove kako idu prema njemu; i iziđe Araunah te se pokloni licem do zemlje pred kraljem.

(21) Onda Araunah reče: “Zašto je gospodar moj, kralj, došao slugi svom?”

A David reče: “Da kupi od tebe gumno, da sagradi žrtvenik Jahvi, da prestane kuga u narodu.”

(22) Araunah reče Davidu: “Neka gospodar moj, kralj, uzme i prinese ono što je dobro u očima njegovim. Evo volova za žrtvu paljenicu, mlatilica i volujskih jarmova za drvo. (23) Sve to, o kralju, Araunah daje kralju.” Araunah još reče kralju: “Neka te Jahve, Bog tvoj, primi.”

(24) Ali kralj reče Araunahu: “Ne, nego ću ga ja zbilja od tebe kupiti i tebi platiti, jer neću da prinosim žrtve paljenice Jahvi, Bogu svome, koje me nisu ništa koštale.” Tako David kupi gumno i volove za pedeset šekela srebra. (25) David ondje sagradi Jahvi žrtvenik i prinese žrtve paljenice i žrtve sudioništva. Tako Jahvu dirnu molitva za zemlju, i kuga se povuče iz Israila.

⁶⁶ U grčkim rukopisima stoji *tri godine*, a u hebrejskom tekstu *sedam godina*.

⁶⁷ U grčkim rukopisima na početku ovoga stavka još stoji: *Dakle, David izabra kugu. Bilo je to baš u vrijeme žetve pšenice. Tako Jahve...*